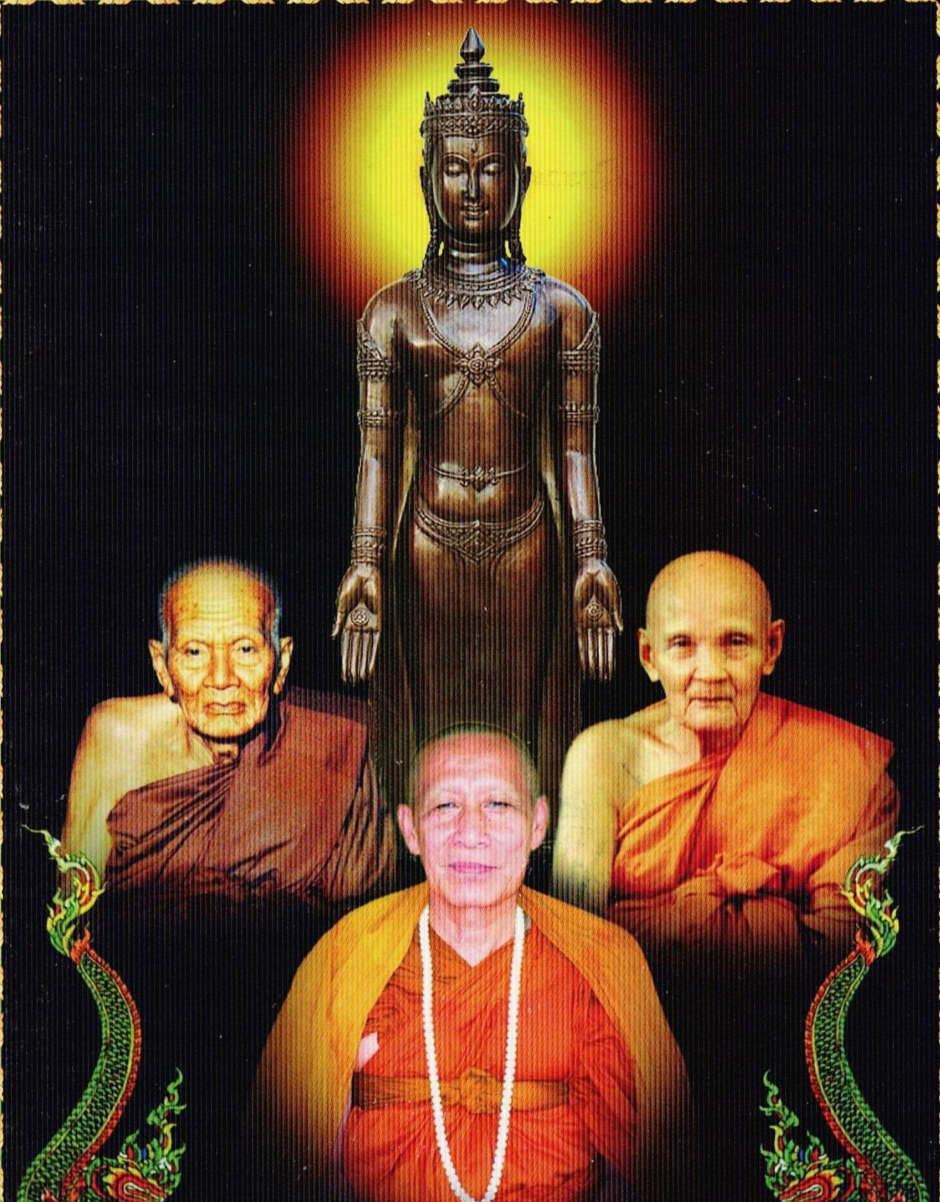

ใครจะใหญ่เกินกรรม

สมเด็จพระราชมุนี สามีรามคุณูปมาจารย์
(หลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด)

ประวัติ ข้อธรรม-คำสอน
บทสวดพระคาถามหาจักรพรรดิ
คู่มือการใช้พระผงกรรมฐาน
ลูกแก้วมณีนพรัตน์
และคำอธิษฐานประกอบการใช้พระ

วัดพุทธพรหมปัญโญ (วัดถ้ำเมืองนะ)
ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว
จังหวัดเชียงใหม่

หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ

วัดสะแก ตำบลธนู อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำนำ

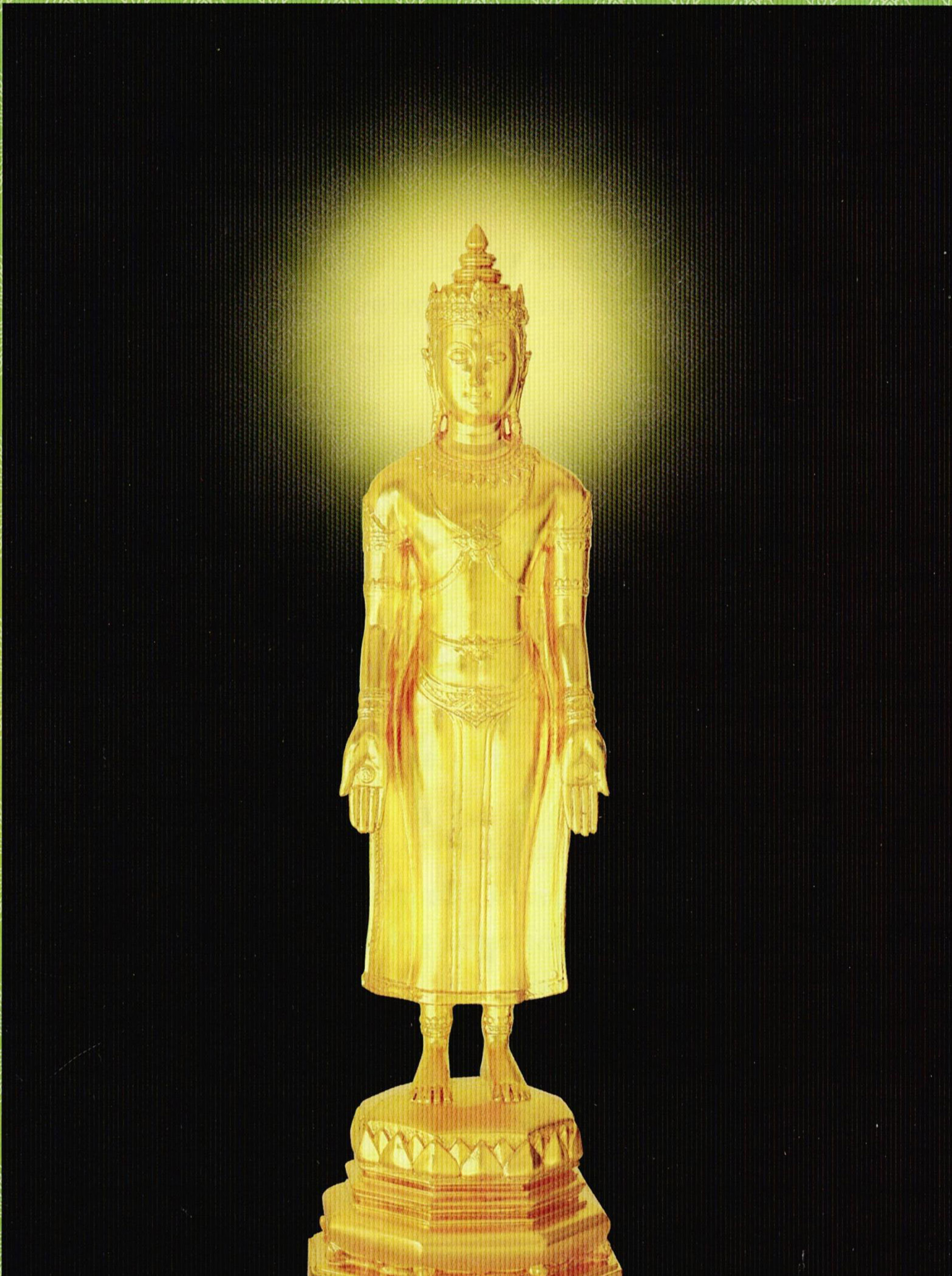
หนังสือ **ประวัติ ข้อธรรม-คำสอน บทสวดพระคาถามหาจักรพรรดิ คู่มือการใช้พระผงกรรมฐาน ลูกแก้วมณีนพรัตน์ และคำอธิษฐานประกอบการใช้พระ** เล่มนี้ คณะผู้จัดทำได้รวบรวมและเรียบเรียงขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ 2 ประการ คือ

1. เพื่อเผยแพร่พุทธประวัติและชีวประวัติ ตลอดถึงข้อธรรม-คำสอนของสมเด็จองค์ปฐมและครูอาจารย์ ได้แก่ หลวงปู่ทวด วัดช้างให้ หลวงปู่ดู่ วัดสะแก และหลวงตาม้า (พระอาจารย์วรงคต วิริยะธโร) วัดถ้ำเมืองนะ (วัดพุทธพรหมปัญโญ) เพื่อสร้างเสริมศรัทธาปสาทะในพระพุทธศาสนา และครูบาอาจารย์ในสายโพธิญาณ

2. เพื่อเผยแพร่บทสวดพระคาถามหาจักรพรรดิ และพระผงกรรมฐาน ที่เมื่อผู้ใดได้สวด ได้รู้วิธีการอธิษฐาน วิธีการบูชาแล้ว จะสามารถช่วยเหลือสงเคราะห์ทั้งตนเองและผู้อื่นได้ไม่มีประมาณ ทั้งทางโลกและทางธรรม ตามกำลังแห่งบุญวาสนาบารมีของตน

คณะผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณ ทุก ๆ แหล่งที่มาของข้อมูล ที่ได้ใช้เพื่อประกอบการเรียบเรียงหนังสือ **ประวัติ ข้อธรรม-คำสอน บทสวดพระคาถามหาจักรพรรดิ คู่มือการใช้พระผงกรรมฐาน ลูกแก้วมณีนพรัตน์ และคำอธิษฐานประกอบการใช้พระ** มา ณ โอกาสนี้

บุญอันเกิดแต่การเผยแพร่และมอบหนังสือนี้เป็นธรรมบรรณาการ คณะผู้จัดทำขอน้อมถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา มารดาบิดาบูชา พรหมบูชา เทวดาบูชา คุณครูอุปัชฌาย์อาจาริยบูชา อันมีสมเด็จองค์ปฐมเป็นเบื้องต้น มีหลวงปู่ทวด หลวงปู่ดู่ และหลวงตาม้า เป็นที่สุด

สมเด็จองค์ปฐมบรมมหาจักรพรรดิพุทธมหาราชา

พุทธประวัติ
สมเด็จองค์ปฐมบรมจักรพรรดิพุทธมหาราชา
สมเด็จพระพุทธสิกขีทศพลญาณที่ ๑

พระพุทธเจ้าสมเด็จองค์ปฐม ทรงบรรลุพระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าพระองค์แรกแห่งโลกธาตุ ทรงค้นพบวิชชาว่าด้วยการบำเพ็ญบารมีเพื่อความพ้นทุกข์และสำเร็จตามพระประสงค์ จากนั้นทรงบัญญัติรวบรวมพระสูตรพร้อมทั้งทรงฝึกบุคคลเพื่อให้ถึงซึ่งความหลุดพ้นจากวัฏสงสาร และฝึกบุคคลเพื่อสืบทอดพุทธวงศ์ ดำรงไว้ซึ่งพระสัทธรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสรรพสัตว์

ระยะเวลาที่ทรงตั้งพระทัยมั่น ค้นคว้าโดยไม่มีแบบอย่างและไม่มีครูผู้ฝึกนั้น **เป็นเวลาประมาณมิได้** ดังเห็นได้จากพระพุทธเจ้าที่บำเพ็ญบารมีแบบ วิริยะธิกะพุทธเจ้า มีการบำเพ็ญบารมียาวนานมาก คือรวมทั้งสิ้น 80 อสงไขย โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ปรารถนาในใจ 28 อสงไขย เปล่งวาจาต่อพระพักตร์พระพุทธเจ้าทั้งหลาย 36 อสงไขย รวมเป็น 64 อสงไขย จึงได้เป็นนิยตะโพธิสัตว์ รับพุทธพยากรณ์จากพระพุทธเจ้าเป็นครั้งแรก แล้วบำเพ็ญบารมีต่ออีก 16 อสงไขยกับเศษแสนมหากัปจึงจะถึงกาลมาตรัสรู้ได้ ดังนั้น พระพุทธเจ้าสมเด็จองค์ปฐม จึงต้องทรงใช้เวลานานนับประมาณมิได้เลย กว่าที่พระองค์จะทรงมาตรัสรู้ สั่งสอนสรรพสัตว์ และสืบทอดพุทธวงศ์ได้ ด้วยพระองค์ทรงเป็นผู้ให้กำเนิดพุทธวงศ์ พระสัทธรรมทั้ง 84,000 พระธรรมขันธ์ และจุดประกายความสว่างในจักรวาลให้โลกได้เริ่มรู้จักการสั่งสมบุญบารมี

เมื่อทรงใช้เวลาอันมิอาจจะประมาณได้ จนพระองค์สามารถสรุปแนวทางอันแน่นอนแล้ว ก็ยังทรงเวียนว่ายในวัฏสงสารอยู่นานกว่า 40 อสงไขย จึงทรงดูกาลที่จะลงมาตรัสรู้บนโลกในพระชาติสุดท้าย ขณะนั้นมนุษย์มีอายุขัยประมาณ 80,000 ปี พระพุทธองค์ทรงผนวชออกมหาภิเนษกรมณ์ เมื่อพระชนมายุได้ 40,000 ปี หลังจากทรงผนวชได้20,000ปีจึงทรงบรรลุพระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณตรัสรู้เป็น**องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์แรกของโลก จึงถือเป็นการอุบัติแห่งปฐม**

บรมครู พระผู้รู้แจ้งทุกสรรพสิ่งของโลกธาตุ ทุกสรรพวิชาในจักรวาล ที่ไม่มีผู้ใดเทียบและเสมอเหมือนพระองค์ได้ ทรงโปรดสั่งสอนเวไนยสัตว์และประกาศพระสัทธรรม สร้างรากฐานก่อตั้งพระพุทธศาสนาอยู่เป็นเวลาประมาณ 20,000 ปี จึงได้เสด็จดับขันธปรินิพพาน

พระพุทธเจ้าสมเด็จองค์ปฐมทรงพระนามว่า **สมเด็จพระพุทธสิกขี** แต่พระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้ต่อมาก็ทรงมีพระนามซ้ำกัน โดยเฉพาะพระนามนี้มีด้วยกันถึง 5 พระองค์ **จึงขอถวายพระนามว่า สมเด็จพระพุทธสิกขีทศพลญาณที่ 1** พระองค์จึงทรงเป็นต้นวงศ์ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ จึงสมควรยกย่องพระองค์เป็น **สมเด็จองค์ปฐมบรมครู** อย่างแท้จริง ส่วนพระนามอื่นๆ นั้นชนทั่วไปยกย่องขานพระนามอีกมากมาย เหมือนพระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันที่ได้ทรงรับการกล่าวขานพระนามมากมายเช่นกัน ด้วยความเคารพความศรัทธาอย่างยิ่ง

คณาจารย์ครูบาอาจารย์ผู้รู้ได้เล่าสืบต่อกันมา ด้วยท่านเหล่านั้นเป็นผู้สืบทอดเชื้อสายแห่งพุทธวงศ์มา จึงมีความรู้ตามวิสัยแห่งพุทธะไปด้วย และท่านที่มีความกล้าหาญ อดทนเป็นยิ่งที่นำเรื่องสมเด็จองค์ปฐมมาเผยแผ่ ให้ชนทั้งหลายไม่ลืมต้นกำเนิดแห่งพุทธวงศ์ คือ พระราชพรหมยาน (หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ) วัดท่าซุง สายหลวงปู่ปาน โสนันโท วัดบางนมโค , ศิษย์สายหลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ วัดสะแก, และน่าจะมีอีกหลายท่าน แต่ยังไม่ถึงกาลเวลาจึงยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร

คำสอนสมเด็จองค์ปฐม

โดย:พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน (หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ)

"ดูก่อนท่านทั้งหลาย ท่านที่มาประชุมทั้งหมด จะเป็นเทวดาก็ดี นางฟ้าก็ดี พรหมก็ดี ขอทุกท่านจงอย่าลืม ความตาย นั่นหมายถึงว่าการจุติ ลืมความเป็นทิพย์เสีย อย่าเพลิดเพลินเกินไป อย่ามีความสุขเกินไป และมันจะทุกข์ทีหลัง จงดูภาพมนุษย์ว่ามนุษย์เมืองไหนบ้างที่น่าเกิด ดินแดนไหนที่มีความสุข ไม่มีการงาน เราจะมองไม่เห็นความสุขของมนุษย์ เมืองมนุษย์มีแต่ความทุกข์ ต้องประกอบกิจการงานทุกอย่าง ต้องกระทบกระทั่งกับอารมณ์ มีความปรารถนาไม่ค่อยจะสมหวัง ทุกอย่างต้องใช้แรงงาน

แต่ว่ามาเป็นเทวดา มาเป็นนางฟ้า ทุกอย่างหมดสิ้น นั่นหมายความไม่ต้องทำอะไรทั้งหมด ร่างกายอิ่มเป็นปกติ ร่างกายเยือกเย็นอบอุ่นไม่ต้องห่มผ้า และมีความปรารถนาสมหวัง ก็หมายความถ้าจะไปทางไหน ก็สามารถลอยไปถึงที่นั่นได้ทันทีทันใด ความป่วยไม่มี ความแก่ไม่มี ร่างกายไม่มีการเปลี่ยนแปลง ความเป็นทิพย์อย่างนี้ท่านทั้งหลายจงอย่ามัวเมา จงอย่ามีความเข้าใจผิดว่าเราจะอยู่ที่นี่ตลอดกาลตลอดสมัย

ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะอายุเทวดาก็ดี นางฟ้าก็ดี พรหมก็ดี มีอายุจำกัดตามบุญวาสนาบารมี ถ้าหมดบุญวาสนาบารมีก็ต้องจุติ คือตาย แต่ว่าท่านทั้งหลายจงอย่าลืมว่า เทวดาก็ดี นางฟ้าก็ดี พรหมทั้งหมด ที่นั่งอยู่ที่นี่ทั้งหมด แม้แต่จะเป็นพระอริยเจ้า ที่ท่านเป็นพระอริยเจ้าก็มาก จงอย่าลืมว่าทุกท่านยังมีบาปติดตัวอยู่และมีการสะสมบาปมาเป็นชาติ ๆ ยังมีมากมาย"

(พอพระพุทธเจ้าตรัสอย่างนี้ บรรดาท่านทั้งหลาย อาตมาก็ใช้กำลังใจดูร่างกายเทวดานางฟ้ากับพรหม เห็นเงาบาปอยู่ในหนามาก เป็นอันว่าทุกองค์ต่างองค์ต่างมีบาป แต่ก็มาเป็นเทวดา เป็นนางฟ้า เป็นพรหมได้ แล้วก็ดูตัวเองเวลานั้นร่างกายของตัวเองก็เป็นทิพย์ บาปมันก็ท่วมท้นเหมือนกัน ต่อไปองค์สมเด็จพระภควันต์ทรงตรัสว่า)

"ภิกขเว...ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย (เวลานั้นมีพระมาด้วยหลายองค์) และท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ที่นี่ทั้งหมด จงอย่าลืมว่าทุกท่านมีบาปติดตัวมามากมาย อาศัยบุญเล็กน้อยก่อนจะตาย จิตใจนึกถึงบุญก่อน จึงได้มาเกิดบนสวรรค์บ้าง มาเกิดบนพรหมบ้าง ถ้าหากว่าท่านจุติเมื่อไร โน่น... นรก! (ท่านชี้มือลงเห็นนรกไฟสว่างจ้าแดงฉานไปหมด) ท่านทั้งหลายจะต้องพุ่งหลาวลงนรก เพราะใช้กฎของกรรม คือ บาป ชำระหนี้บาป กว่าจะมาเกิดเป็นคนก็นานหนักหนา และมาเป็นคนแล้วก็ไม่แน่ว่าจะได้กลับมาเป็นเทวดา นางฟ้าหรือพรหมใหม่

ทั้งนี้เพราะอะไร ก็เพราะว่าเป็นคนอาจจะทำบาปใหม่ อาจลงนรกไปใหม่ก็ได้ ฉะนั้นเมื่อท่านทั้งหลายมาถึงที่นี่ มาอยู่สวรรค์ก็ดี พรหมโลกก็ดี เป็นทางครึ่งหนึ่งของนิพพานระหว่างมนุษย์กับนิพพาน เป็นอันว่าท่านทั้งหลายได้ครึ่งทางการมาได้ครึ่งทางของท่าน ท่านทั้งหลายจงดูนั่น... นิพพาน!"

(ท่านก็ยกมือชี้ขึ้นให้ดูนิพพาน เวลานั้นเทวดา นางฟ้า กับพรหมทั้งหมดอาตมาก็เหมือนกัน เห็นพระนิพพานไสวสว่างจ้า มีวิมานสีเดียวกัน คือ สีแก้วแพรวพราวเป็นระยับ เป็นแก้วสีขาว พระอรหันต์ทั้งหลายที่อยู่ที่นั่นมีความสุขขนาดไหน มีความเข้าใจหมด รู้หมดเห็นหมด แล้วองค์สมเด็จพระบรมสุคต ก็ทรงกลับมาพูดกับเทวดากับนางฟ้าใหม่ว่า)

"ท่านทั้งหลายจงหวังตั้งใจคิดว่า ถ้าการจุติมีคราวนี้ ถ้าบุญวาสนาบารมีของเรานี้สิ้นสุดลง เราจะไม่ไปเกิดเป็นมนุษย์ เราจะไม่เกิดเป็นเทวดา เราจะไม่เกิดเป็นนางฟ้า เราจะไม่ไปเกิดเป็นพรหม เราต้องการไปพระนิพพานจุดเดียว และการไปนิพพานนี่ ท่านทั้งหลายต้องยึด อารมณ์พระนิพพาน เป็นสำคัญ สำหรับพรหมก็ดี เทวดา นางฟ้าเก่า ๆ ก็ดี อาตมาไม่หนักใจ ทั้งนี้เพราะมีความเข้าใจแล้ว (ก็แสดงว่าพรหม เทวดา นางฟ้าเก่า ๆ เป็นพระอริยเจ้ามาก)

ที่มีความเป็นห่วงก็เป็นห่วงเทวดานางฟ้าใหม่ ๆ ที่มาเกิดใหม่ ๆ จะหลงความเป็นทิพย์ นั่นหมายความว่า จะมีความเพลิดเพลินในความเป็นทิพย์ ยังมีความรู้สึกว่าเราจะเกิดอยู่ที่นี่ตลอดไป จะไม่มีการจุติ จะไม่มีการเคลื่อน อันนี้เป็นความเห็นที่ ผิด จงคิดตามนี้เพื่อพระนิพพาน นั่นคือ จงมีความรู้สึกว่า เราจะต้อง

จุติวันนี้ไว้เสมอ และอาการของชีวิตนี่เป็นของที่ไม่แน่นอน เราจะตายเมื่อไหร่ก็ได้ ความตายเป็นของเที่ยง ความเป็นอยู่เป็นของไม่เที่ยง

เมื่อคิดอย่างนี้แล้วทุกท่านจงอย่าประมาท จงใช้ปัญญาพิจารณาความดีของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ ว่าท่านทั้งหลายควรจะเคารพไหม ถ้าจิตใจของท่านมีศรัทธามีความเคารพในพระพุทธเจ้า ในพระธรรม ในพระอริยสงฆ์ ก็เป็นอาการขั้นที่สองที่ท่านจะไปนิพพานได้

หลังจากนั้น ขอท่านทั้งหลายจงทรงศีลให้บริสุทธิ์ จะเป็นศีล 5 ก็ตาม ศีล 8 ก็ตาม กรรมบถ 10 ก็ตาม ศีล 10 ก็ตาม ศีล 227 ก็ตาม" (พอท่านพูดถึงศีล 227 ก็คิดในใจว่าเทวดาจะไปบวชที่ไหน องค์สมเด็จพระจอมไตรก็หันหน้ามาตรัสว่า)

"ฤๅษี... เทวดาเขาไม่ต้องบวช อย่างเทวดาชั้นยามาก็ดี ชั้นดุสิตก็ดี อย่างนี้เขามีศีลครบถ้วนบริบูรณ์ทั้ง 227 เหมือนกับความเป็นพระ พรหมก็เช่นเดียวกัน ทุกท่านอยู่ด้วยธรรมปีติ ทุกท่านอยู่ด้วยความสุข เขาไม่อาบัติ สิ่งที่จะเป็นอาบัติไม่มี สิ่งที่จะเป็นบาปไม่มี" (แล้วท่านก็กลับหันหน้าไปหาเทวดานางฟ้ากับพรหมว่า)

ขอทุกท่านจงอย่าลืมคิด ว่าเราจะเป็นผู้มีศีล ให้ตั้งเฉพาะศีล 5 ก็ดี ศีล 8 ก็ได้ ศีล 10 ก็ได้ กรรมบถ 10 ก็ได้ ศีล 227 ก็ได้ ตั้งใจไว้ว่าเราจะไม่ละเมิดศีล หลังจากนั้นจึงมีจิตใช้ปัญญาคิดว่า การเกิดเป็นเทวดาก็ดี เป็นนางฟ้าก็ดี เป็นพรหมก็ดี มีสภาพไม่เที่ยง จะต้องมีการจุติเป็นวาระสุดท้าย ในเมื่อการจุติจะเกิดขึ้น อารมณ์จะทุกข์ จงคิดไว้เสมอว่าเราจะต้องจุติ ในเมื่อเราจะต้องจุติ เราจะไม่ยอมลงอบายภูมิ เราไม่เกิดเป็นมนุษย์

ท่านทั้งหลาย จงดูภาพของมนุษย์ (แล้วพระองค์ก็ชี้มาที่เมืองมนุษย์) มนุษย์เต็มไปด้วยความวุ่นวาย มนุษย์เต็มไปด้วยความโสโครก มนุษย์เต็มไปด้วยความทุกข์ มนุษย์เต็มไปด้วยการงานต่าง ๆ มนุษย์ มีความหิวมีความกระหาย มีความอยาก มีความต้องการไม่สิ้นสุด สิ่งทั้งหลายที่ก่อสร้างขึ้นมาแล้ว จะเป็นทรัพย์สินยังไงก็ตาม ในเมื่อเราตายจากความเป็นมนุษย์เราก็หมดสิทธิ์ อย่างบางท่านเป็นพระมหากษัตริย์ อยู่ในพระราชฐานดี ๆ สร้างไว้เป็นที่หวงแหน คนภายนอกเข้าไม่ได้ เข้าได้แต่คนภายใน

แต่ว่าท่านทั้งหลายเมื่อตายมาแล้วกลับไปเกิดเป็นคน หากว่าท่านไม่ได้เกิดในตระกูลกษัตริย์ตามเดิม ท่านเป็นประชาชนคนภายนอก ท่านจะไม่มีสิทธิ์เข้าเขตนั้นเลย ทั้ง ๆ ที่เป็นของที่ท่านสร้างเอาไว้ ท่านทำเอาไว้ทุกอย่าง แล้วท่านจะไม่มีสิทธิ์ นี่... ความไม่แน่นอนของความเป็นมนุษย์มันเป็นทุกข์อย่างนี้ ถ้าเกิดเป็นคนก็ต้องหยุด ต้องเดินไปเดินมา ทำกิจการงานทั้งวัน เพื่อผลประโยชน์หน่อยเดียว คือ เงิน ถ้าไม่มีเงินก็ไม่สามารถจะมีชีวิตทรงตัวอยู่ได้ เพราะมีความจำเป็นต้องหาเงิน (ในเมื่อท่านตรัสอย่างนี้แล้วก็บอกว่า)

จงอย่าคิดเป็นมนุษย์ต่อไป ตัดความเป็นมนุษย์เสีย เลิกความหมายความเป็นมนุษย์ เห็นว่าโลกมนุษย์เป็นทุกข์ มนุษย์มีสภาพไม่เที่ยง ไม่มีการทรงตัว มีความเกิดขึ้นและมีความเปลี่ยนแปลง มีความแก่ มีความป่วย ในการพลัดพรากจากของรักของชอบใจ มีความตายในที่สุด และจงอย่าอยากเป็นเทวดา อยากเป็นนางฟ้า เป็นพรหมต่อไป เพราะเทวดา นางฟ้า กับพรหม ก็มีสภาพไม่เที่ยงเหมือนกัน

เมื่อมีความเกิดในเบื้องต้น ก็มีความเปลี่ยนแปลงไปธรรมดา ก็มีความจุติไปในที่สุด ทุกคนหวังนิพพานเป็นที่ไป ตั้งใจไว้เสมอว่าเราจะเป็นผู้มีศีล เราจะนับถือพระไตรสรณคมน์คือ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ แล้วก็เราจะต้องจุติในวันหน้า ตถาคตมีความรู้สึกว่า ท่านทั้งหลายที่เป็นเทวดา นางฟ้า พรหมเก่า ๆ มีความเข้าใจดีแล้ว (คำว่า “เข้าใจ” บรรดาท่านพุทธบริษัท หมายถึงว่า เขาปฏิบัติได้นี่คือ อารมณ์พระโสดาบันกับอารมณ์พระอรหันต์)

สำหรับเทวดา นางฟ้า และพรหมใหม่ ๆ จงตั้งใจไว้เสมอว่า จงลืมความเป็นทิพย์เสีย อย่าเพลิดเพลินเกินไป อย่ามีความสุขเกินไป และมันจะทุกข์ทีหลัง ตั้งใจคิดว่า ความสุขที่ได้มานี่ เราได้มาจากบุญเล็กน้อยเท่านั้น และบาปใหญ่ที่ขังอยู่ที่ตัวของเรายังมีอยู่ ถ้าเราเผลอไม่สร้างความดี ในเมื่อจุติความเป็นเทวดาหรือพรหมในภพนี้แล้ว ทุกคนจะต้องลงอบายภูมิ

จงดูภาพนรก ว่ามีขุมไหนบ้างที่น่าอยู่น่ารัก มันไม่น่าอยู่ไม่น่าเกิด ดินแดนไหนที่มีความสุข ไม่มีการงาน เราจะมองไม่เห็นความสุขของมนุษย์ และก็ดูเทวดา นางฟ้า กับพรหม มนุษย์ที่เดินเกลื่อนกล่นทุกคนอยู่ในเมืองมนุษย์ เคยเป็นเทวดา เคยเป็นนางฟ้า เคยเป็นพรหมมาแล้ว แต่ว่าท่านทั้งหลาย จงตั้งใจไว้เฉพาะนิพพาน จงดูภาพพระนิพพานให้ชัดเจนแจ่มใสว่า ดินแดนพระนิพพานไม่มีที่สิ้นสุด...” (เมื่อพระองค์ตรัสเพียงเท่านี้พระองค์ก็จบ)

สรุปความ

หลวงพ่อได้สรุปใจความสั้นๆ ตามที่ท่านเทศน์ไว้ดังนี้

“ท่านทั้งหลาย การหลบหลีกไม่ต้องตกอบายภูมิ มี นรก เป็นต้น เป็นของไม่ยาก

1. ขอทุกท่านจงอย่าลืมความตาย จงคิดว่าความตาย อาจจะมีกับเราเดี๋ยวนี้ไว้เสมอ ๆ
2. เคารพพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ ด้วยศรัทธาแท้ (ด้วยความจริงใจ)
3. มีศีลบริสุทธิ์เป็นปกติ
4. เป็นกรณีพิเศษ ปฏิเสธการเกิดเป็นมนุษย์ เทวดา นางฟ้า และพรหมในชาติต่อไป ทุกท่านเห็นนิพพานแล้ว ตั้งใจไปพระนิพพานโดยเฉพาะเท่านี้ทุกท่านจะหนีอบายภูมิพ้น และไปพระนิพพานได้ในที่สุด”

หมายเหตุ : เทศน์ที่ “เทวสภา” วันที่ 8 สิงหาคม 2535 เวลา 8.00 น. พระเดชพระคุณหลวงพ่อ พระราชพรหมยาน เมตตาเล่าให้ลูกหลานฟัง เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2535 เวลา 21.00 น.

ประวัติ ข้อธรรม คำสอน
ของ
หลวงปู่ทวด เหยียบน้ำทะเลจืด วัดช้างให้
ตำบลควนโนรี อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ชาตะภูมิ

หลวงปู่ทวด เป็นพระเถราจารย์ที่มีประวัติความเป็นมาดุจดังตำนานที่ได้เล่าขานสืบต่อกันมา จนกระทั่งมีการค้นพบหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ระบุว่าท่านเป็นพระมหาเถระยุคกรุงศรีอยุธยา ตั้งแต่ปลายรัชสมัยของสมเด็จพระมหาธรรมราชา สืบต่อมายังรัชสมัยของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช และสมเด็จพระเอกาทศรถ

หลวงปู่ทวด เกิดเมื่อวันศุกร์ เดือน 4 ปีมะโรง พ.ศ. 2125 ณ บ้านสวนจันทร์ ตำบลชุมพล อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา มีชื่อว่า ปู่ หรือ ปู โยมบิดามีนามว่า ตาหู โยมมารดามีนามว่า นางจันทร์ ทั้งสองมีฐานะยากจน เป็นข้าทาสบริวารและปลูกบ้านอาศัยอยู่ในที่ดินเศรษฐีผู้หนึ่ง ชื่อ ปาน

เมื่อแรกเกิด มีเหตุการณ์ประหลาดคือ วันหนึ่งขณะที่โยมมารดาบิดาไปช่วยเกี่ยวข้าว และนำเด็กชายปูไปผูกเปลไว้ใต้ร่มเงาไม้ มีงูตระบองสลาตัวใหญ่มาขดพันรอบเปลที่เด็กชายปูนอนหลับอยู่ และไม่ยอมให้ใครเข้ามาใกล้เปลที่ทารกน้อยนอนอยู่เลย โยมมารดาบิดาของเด็กชายปูเห็นเป็นอัศจรรย์ คิดว่าคงเป็นเทพยดาแปลงกายมา จึงได้จัดธูปเทียน ข้าวตอกดอกไม้มาสักการะบูชาพญางูนี้ ไม่นานพญางูนี้ก็คลายลำตัวเลื้อยหายไป โดยที่เด็กน้อยไม่ได้รับอันตรายใด ๆ เลย และเหตุการณ์นี้ ทำให้เด็กชายปูได้ดวงแก้ววิเศษเป็นของคู่บารมี

การศึกษา

เมื่อเด็กชายปูอายุได้ 7 ขวบ โยมบิดาได้นำตัวไปฝากสมภารจวง วัดกุฎิหลวง (วัดดีหลวง) เพื่อให้ได้เล่าเรียนหนังสือ หัดเรียนหนังสือขอมและไทย เมื่ออายุได้ 15 ปี ก็บรรพชาเป็นสามเณร ต่อมาสามเณรปูได้ไปศึกษาต่อกับสมเด็จพระชินเสน ที่วัดสีหยัง (สีคูยัง) ครั้นอายุครบอุปสมบท จึงได้เดินทางไปศึกษาต่อที่เมืองนครศรีธรรมราช ณ สำนักพระมหาเถระปิยทัสสี ได้ทำการอุปสมบทมีฉายาว่า ราโม ธมฺมิโก แต่คนทั่วไปเรียกท่านว่า เจ้าสามีราม หรือ เจ้าสามีราโม เจ้าสามีรามได้ศึกษาอยู่ที่วัดท่าแพ วัดสีมาเมือง และวัดอื่น ๆ อีกหลายวัด เมื่อเห็นว่าการศึกษาที่นครศรีธรรมราชเพียงพอแล้ว จึงขอโดยสารเรือสำเภาเพื่อเดินทางไปศึกษาหาความรู้ต่อที่กรุงศรีอยุธยา

ขณะที่เจ้าสามีรามเดินทางมาถึงเมืองชุมพร ได้เกิดคลื่นลมปั่นป่วน เรือเดินทางต่อไปไม่ได้ ต้องทอดสมออยู่เป็นเวลาถึง 7 วัน ทำให้น้ำจืดบนเรือหมดลง บรรดานายท้ายและลูกเรือเชื่อว่าเจ้าสามีรามเป็นต้นเหตุของอาเพศในครั้งนี้ จึงพากันนิมนต์ไล่ให้ท่านลงเรือมาดเพื่อจะได้พาท่านไปส่งเกาะ ขณะที่ท่านอยู่ในเรือมาด ก็ได้แสดงอภินิหารยื่นเท้าลงไปในทะเล และบอกให้บรรดาลูกเรือตักน้ำขึ้นมาชิมดู น้ำทะเลนั้นก็กลับกลายเป็นน้ำจืด บรรดานายท้ายและลูกเรือต่างพากันตักน้ำไว้จนเพียงพอ แล้วกราบขอขมาลาโทษ และนิมนต์เจ้าสามีรามกลับขึ้นเรือสำเภาเพื่อเดินทางไปด้วยกัน

เมื่อเจ้าสามีรามเดินทางมาถึงกรุงศรีอยุธยา ก็ได้ไปพำนักอยู่ที่วัดแค ศึกษาธรรมะที่วัดลุมพลีนาวาส ต่อมาท่านก็ได้ไปพำนักอยู่ที่วัดของสมเด็จพระสังฆราช ได้ศึกษาธรรมและภาษาบาลี ณ ที่นั้นจนเชี่ยวชาญ จึงทูลลาสมเด็จพระสังฆราช ไปจำพรรษาที่วัดราชานุวาส เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2149 ซึ่งตรงกับรัชสมัยของสมเด็จพระเอกาทศรถ

ชื่อเสียงและเกียรติคุณเป็นที่ปรากฏ

เหตุการณ์ที่ทำให้เจ้าสามีรามมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วกรุงศรีอยุธยา คือการแก้ปริศนาธรรม แปลพระไตรปิฎก เอาชนะพนันบ้านเมืองจากกษัตริย์เมืองลังกา ความมีอยู่ว่า พระเจ้าวัฏฏะคามินี แห่งเมืองลังกา ต้องการจะแผ่พระบรมเดชานุภาพมาทางแหลมทอง และใคร่ได้กรุงศรีอยุธยาเป็นประเทศราช แต่พระองค์ไม่ปรารถนาให้เกิดศึกสงครามเสียชีวิตแก่ประชาชนทั้งสองฝ่าย จึงทรงวางแผนเอาชนะด้วยการท้าพนันแปลธรรมะ จึงมีพระบรมราชโองการให้ช่างทองหล่อทองคำให้เป็นตัวอักษรบาลีเล็กเท่าใบมะขาม ตามพระอภิธรรมทั้ง 7 คัมภีร์ จำนวน 84,000 ตัว จากนั้นก็ทรงรับสั่งให้พราหมณ์ผู้เฒ่าจำนวน 7 ท่าน คุมเรือสำเภา 7 ลำ บรรทุกเสื้อผ้าแพรพรรณและของมีค่า ออกเดินทางมายังกรุงศรีอยุธยาพร้อมกับปริศนาธรรมของพระองค์

เมื่อพราหมณ์ทั้ง 7 เดินทางมาถึงกรุงศรีอยุธยาแล้ว ก็เข้าเฝ้าถวายพระราชสาส์นจากกษัตริย์ตนแด่สมเด็จพระเอกาทศรถ มีใจความว่า พระเจ้ากรุงลังกาขอท้าให้พระเจ้ากรุงสยามทรงแปล และเรียบเรียงเมล็ดทองคำตามลำดับ ให้เสร็จภายในกำหนด 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับพระราชสาส์นนี้เป็นต้นไป ถ้าทรงกระทำสำเร็จ ก็จะถวายทรัพย์สินสิ่งของจำนวน 7 ลำเรือสำเภา แต่หากไม่สามารถกระทำสำเร็จตามสัญญา ก็จะยึดกรุงศรีอยุธยาให้อยู่ใต้พระบรมเดชานุภาพของพระองค์ และทางกรุงศรีอยุธยาจะต้องส่งดอกไม้เงินดอกไม้ทอง อีกทั้งเครื่องราชบรรณาการแก่กรุงลังกาตลอดไปทุก ๆ ปี

เหตุการณ์นี้ทำให้สมเด็จพระเอกาทศรถทรงร้อนพระทัย ด้วยหาผู้ที่จะมาแก้ปริศนาธรรมนี้ไม่ได้ จวบกระทั่งวันที่ 7 ตามกำหนด พระองค์ทรงพระสุบินประหลาดว่ามีช้างเผือกเชือกหนึ่ง มีลักษณะบริบูรณ์เฉกเช่นพระยาคชสาร มาจากทางทิศตะวันตก เยื้องย่างเข้ามาในพระราชนิเวศน์ แล้วก้าวเข้าไปยืนผงาดตระหง่านบนพระแท่นพลางเปล่งเสียงโกญจนาทกึกก้องไปทั่วทั้งสี่ทิศ จนทำให้พระองค์ทรงสะดุ้งตื่นจากพระบรรทม โหรหลวงทูลถวายคำทำนายว่า จะมีผู้มาช่วยขันอาสาแปลและแก้

ปริศนาธรรมนี้ได้ บรรดาสังฆการีจึงได้ออกติดตามหาผู้ที่จะมาช่วยแก้ปริศนาธรรมนี้ จนได้มาพบกับเจ้าสามีราม จึงได้อาราธนานิมนต์ให้เจ้าสามีรามไปช่วยเหลือบ้านเมือง ท่านก็รับนิมนต์และได้แปล เรียบเรียงอักษรธรรมทั้ง 84,000 คำนั้นได้อย่างถูกต้อง และพบว่ามีอักษรธรรมหายไป 7 ตัว คือ สัง วิ ธา ปุ กะ ยะ ปะ ที่พราหมณ์ทั้ง 7 เก็บซ่อนไว้กับตน

และเหตุการณ์นี้ ทำให้เจ้าสามีรามได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็น **พระราชมุนีสามีรามคุณูปมาจารย์** ตั้งแต่บัดนั้น

หลังจากนั้น กรุงศรีอยุธยาเกิดโรคห่าระบาดไปทั่วเมือง ประชาราษฎรล้มป่วยเจ็บตายลงเป็นจำนวนมาก ได้รับความเดือดร้อนไปทั่ว เนื่องจากไม่มียารักษาป้องกัน เป็นเหตุให้พระเจ้าอยู่หัวทรงวิตกกังวลมาก เพราะไม่มีวิธีใดจะช่วยรักษาและป้องกันโรคนี้ได้ ครั้นทรงระลึกถึงพระราชมุนีฯ จึงมีรับสั่งให้อำมาตย์ไปนิมนต์ท่านเข้าเฝ้า และท่านก็ได้ช่วยไว้อีกครั้ง โดยรำลึกถึงคุณพระศรีรัตนตรัยและดวงแก้ววิเศษ แล้วทำน้ำพระพุทธมนต์ประพรมแก่ประชาชนทั่วทั้งพระนคร โรคห่าก็หายขาดด้วยอำนาจบุญบารมีของท่าน ทำให้พระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ท่านขึ้นเป็นพระสังฆราช มีนามว่า **พระสังฆราชคูรูปาจารย์** และทรงพอพระราชหฤทัยในองค์ท่านเป็นอย่างยิ่ง ถึงกับทรงมีรับสั่งว่า **หากสมเด็จเจ้าฯ ประสงค์สิ่งใด หรือจะบูรณะวัดวาอารามใด ข้าพเจ้าจะอุปถัมภ์ทุกประการ**

จาริกกลับสู่บ้านเกิด

เวลาผ่านไปหลายปี สมเด็จเจ้าฯ จึงถวายพระพรทูลลากลับภูมิลำเนาเดิม แม้องค์พระเจ้าอยู่หัวจะทรงอาลัย แต่ก็มิทรงกล้าทัดทาน ได้แต่เสด็จมาส่งสมเด็จเจ้าฯ จนสิ้นเขตพระนครศรีอยุธยา

สมเด็จเจ้าฯ ใช้วิธีรุกขมูลธุดงค์ และได้เผยแผ่ธรรมไปด้วยตลอดเส้นทาง จนกระทั่งธุดงค์ไปถึง **วัดพัทธสิงห์บรรพตพะโคะ** ประชาชนต่างสักการะต้อนรับท่าน

และพร้อมใจกันถวายนามแด่ท่านว่า **สมเด็จเจ้าพะโคะ** และเรียกชื่อวัดพัทธสิงห์บรรพตพะโคะเสียใหม่ว่า **วัดพะโคะ** มาจนตราบถึงปัจจุบัน

สมเด็จเจ้าฯ เห็นว่าวัดพะโคะเสื่อมโทรม มีสภาพเหมือนวัดร้าง ท่านกับพระอาจารย์จวงปรารภบูรณปฏิสังขรณ์วัดนี้ ความทราบถึงฝ่าละอองธุลีพระบาท จึงโปรดเกล้าฯ พระราชทานสิ่งของต่าง ๆ และทรงโปรดให้นายช่างมาทำการบูรณปฏิสังขรณ์ ใช้เวลาประมาณ 3 ปีจึงแล้วเสร็จ สิ่งสำคัญในวัดพะโคะ คือ **พระสุวรรณมาลิกเจดีย์ศรีรัตนมหาธาตุ** ภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งพระอรหันต์นามว่า **พระมหาอโนมทัสสี** ได้เป็นผู้เดินทางไปอัญเชิญมาจากประเทศอินเดีย

สมเด็จเจ้าฯ ได้จำพรรษาและเผยแผ่ธรรมที่วัดพะโคะอยู่หลายพรรษา ต่อมาท่านก็ได้หายตัวไปจากวัดพะโคะ ออกเที่ยวจาริกเผยแผ่ธรรมะไปหลายแห่ง จากหลักฐานทราบว่าท่านได้ไปพำนักที่เมือง **ไทรบุรี** ชาวบ้านที่นั่นเรียกท่านว่า ท่านลังกา และได้ไปพำนักที่ **วัดช้างให้** ชาวบ้านเรียกท่านว่า **ท่านช้างให้**

ปัจฉิมภูมิ

สมเด็จเจ้าฯ ท่านได้สั่งแก่ศิษย์ว่า หากท่านมรณภาพเมื่อใด ขอให้ช่วยกันจัดการหามศพไปทำการฌาปนกิจ ณ วัดช้างให้ด้วย และขณะหามศพพักแรมนั้น ณ ที่ใดที่น้ำเหลืองไหลลงสู่พื้นดิน ให้เอาเสาไม้แก่นปักหมายไว้ ณ ที่นั้น ต่อไปข้างหน้าจะเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ต่อมาไม่นานเท่าไร ท่านก็ได้มรณภาพลงด้วยโรคชราปวงศาสนิกก็นำพระศพมาไว้ที่วัดช้างให้ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี คณะศิษย์ผู้เคารพในตัวท่านก็ได้จัดการตามที่ท่านสั่งโดยพร้อมเพรียงกัน

ประวัติ ข้อธรรม คำสอน
ของ
หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ วัดสะแก
ตำบลธนู อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ชาตะภูมิ

หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญเกิดเมื่อวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2447 ตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 ปีมะโรง ซึ่งเป็นวันเพ็ญวิสาขปุรณมี ณ บ้านข้าวเม่า ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในตระกูล หนูศรี

โยมบิดามีนามว่า พุด โยมมารดามีนามว่า พุ่ม ท่านมีพี่สาวร่วมบิดามารดา 2 คน โดยท่านเป็นบุตรคนสุดท้องคนที่ 3

โยมบิดามารดาของท่านนอกจากมีอาชีพเป็นชาวนาแล้ว เมื่อหมดหน้านาท่านทั้งสองจะช่วยกันทำขนมไข่มงคลออกเร่ขาย เพื่อหารายได้เสริมอีกทางหนึ่ง เมื่อท่านยังเป็นเด็กทารกแบเบาะอยู่นั้น ได้มีเหตุการณ์ประหลาด ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้มีบุญบารมีของท่าน นั่นคือ โยมบิดามารดาของท่านนำท่านซึ่งยังแบเบาะไปนอนเล่นที่นอกชาน ด้วยเห็นว่ามีลมพัดเย็นสบายดี แล้วโยมทั้งสองก็เข้าไปทอดขนมไข่มงคลในครัว สักพักก็ได้ยินเสียงสุนัขเลี้ยงเห่าขรมตรงนอกชานแล้ววิ่งเข้ามาเห่าในครัวด้วยท่าทางลุกลน ก่อนจะวิ่งพล่านออกไปเห่าตรงนอกชานอีก โยมเห็นสุนัขแสดงกิริยาแปลก ๆ ก็รีบออกจากห้องครัวมาดู มองไปที่เบาะลูกชายปรากฏว่าหายไปก็ตกใจสุดขีด วิ่งถลันไปที่สุดนอกชาน กวาดสายตามองหาไปรอบทิศ จึงได้เห็นเบาะหล่นจากชานเรือนลงไปในน้ำที่ท่วมเจิ่งด้านล่าง และลอยไปติดริมรั้ว ที่กลางเบาะนั้นมีลูกชายตัวน้อย ๆ นอนร้องอ้อแอ้อยู่โดยไม่ได้รับอันตรายใด ๆ

โยมบิดาจึงกระโดดลงไปอุ้มลูกน้อยขึ้นมาด้วยใจสั่นขวัญระทึก ครั้นมาหวนพิจารณาก็มีข้อให้สงสัยชวนอัศจรรย์ใจหลายประการ กล่าวคือ เบาะหล่นลงไปในน้ำ

ได้อย่างไร ทั้งๆ ที่เด็กยังเล็กมาก ยังไม่คว่ำเสียด้วยซ้ำไป อีกทั้งไม่มีวี่แววของกระแสลมที่จะพัดแรงจนสามารถหอบเบาะให้หล่นลงน้ำ และที่สำคัญก็คือ ทำไมเบาะนอกจากจะไม่คว่ำแล้ว ยังสามารถรองรับน้ำหนักของทารกน้อยให้ลอยน้ำได้

อย่างไรก็ตาม ท่านได้เผชิญกับความพลัดพรากที่รุนแรงยิ่ง นั่นคือโยมมารดาเสียชีวิตไปก่อนในขณะท่านยังเป็นทารก ครั้นอายุได้ 4 ขวบ โยมบิดาก็เสียชีวิตตามไปอีกคน ท่านจึงต้องอาศัยอยู่กับยาย โดยมีพี่สาวชื่อ สุ่ม เป็นผู้เลี้ยงดูท่าน

การศึกษา

เมื่อเจริญเติบโตถึงวัยเรียน ก็เข้าศึกษาเล่าเรียนเขียนอ่านที่วัดกลางคลองสระบัว วัดประดู่ทรงธรรม และวัดนิเวศน์ธรรมประวัติ

เมื่อท่านมีอายุครบ 21 ปี ได้เข้าพิธีบรรพชาอุปสมบท เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2468 ตรงกับวันอาทิตย์ แรม 4 ค่ำ เดือน 6 ณ วัดสะแก ตำบลธนู อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีหลวงปู่กลั่น เจ้าอาวาสวัดพระญาติการาม เป็นพระอุปัชฌาย์ หลวงปู่แด่ เจ้าอาวาสวัดสะแก เป็นพระกรรมวาจาจารย์ หลวงปู่ฉาย วัดกลางคลองสระบัว เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายาว่า **"พรหมปัญโญ"**

ในพรรษาแรกๆ ท่านได้ศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรมที่วัดประดู่ทรงธรรม (สมัยนั้นเรียกวัดประดู่โรงธรรม) พระอาจารย์ผู้สอนคือ ท่านเจ้าคุณเนื่อง พระครูชม และหลวงปู่รอด (เสือ) เป็นต้น ในด้านการปฏิบัติพระกรรมฐาน ท่านได้รับการสอนจากหลวงปู่กลั่น ผู้เป็นพระอุปัชฌายาจารย์ และหลวงปู่เภา ศิษย์องค์สำคัญของหลวงปู่กลั่น ซึ่งมีศักดิ์เป็นอาของท่านเอง นอกจากนี้ท่านยังได้ไปศึกษากับพระอาจารย์ฝ่ายกรรมฐานอีกหลายรูป ที่จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดสระบุรี

ประมาณพรรษาที่สาม หลวงปู่ดู่จึงออกเดินธุดงค์เดี่ยว จากพระนครศรีอยุธยาไปยังสระบุรี เพื่อไปนมัสการพระพุทธฉายและรอยพระพุทธบาท จากนั้นก็จาริกย้อนมาทางสุพรรณบุรี ตัดเข้ากาญจนบุรี แต่ธุดงค์ได้เพียง 3 เดือน ก็ต้องกลับวัดสะแก เนื่องจากอาพาธอย่างหนัก

นิมิตธรรม

คืนหนึ่งในช่วงก่อนปีพ.ศ. 2500 เล็กน้อย หลังจากที่หลวงปู่สวดมนต์ทำวัตรเย็นและเข้าจำวัดแล้วนั้น ท่านเกิดนิมิตไปว่า ได้ฉันดาวที่มีแสงสว่างมากเข้าไป 3 ดวง ขณะที่ฉันนั้นรู้สึกว่ากรอบ ๆ ดี ก็เลยฉันเข้าไปจนหมด เมื่อฉันหมดก็ตกใจตื่น ท่านจึงได้พิจารณานิมิตที่เกิดขึ้น ก็เกิดความเข้าใจในนิมิตนั้นว่า **ดาว 3 ดวง** ก็คือ **ดวงแก้วไตรสรณาคมน์** นั่นเอง ท่านจึงท่อง

พุทธัง สรณัง คัจฉามิ ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ สังฆัง สรณัง คัจฉามิ

ก็เกิดปีติขึ้นในจิตท่านอย่างท่วมท้น เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และมั่นใจว่าการยึดมั่นพระไตรสรณาคมน์ เป็นวิธีที่เข้าสู่แก่นแท้ เป็นรากแก้วของพระพุทธศาสนา ท่านจึงกำหนดเอาพระไตรสรณาคมน์ เป็นองค์บริกรรมภาวนา

ความเกี่ยวพันกันระหว่างหลวงปู่ทวดและหลวงปู่ดู่

เรื่องนี้ เรียบเรียงจากข้อเขียนของ **อาจารย์ศุภรัตน์ แสงจันทร์** ในหนังสือ **กายสิทธิ์** ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์มา ณ โอกาสนี้

ประมาณเดือนตุลาคม พ.ศ.2509 ข้าพเจ้า นายยวง พึ่งกุศล (ปัจจุบันบวชเป็นพระภิกษุอยู่ที่วัดสะแก) ป่วยเป็นโรคท้องเดินอย่างกะทันหัน ได้ไปอยู่โรงพยาบาลปัญจะมาธิราชอุทิศ หมอจัดให้อยู่ในห้องพิเศษ (มีเตียงคู่และห้องน้ำ) แต่ละวันแต่ละคืน ข้าพเจ้าต้องเข้าห้องน้ำเพื่อถ่ายแบบยิบย่อย คือถ่ายมากแล้วก็ค่อย ๆ ถ่ายน้อยลง แต่ต้องเข้าห้องน้ำอยู่เรื่อย ไม่มีกากถ่ายไปนั่งเบาสักนิดก็ยังดี ประมาณ 2 ถึง 3 นาที ก็ต้องไปเข้าห้องน้ำอีก เป็นอยู่อย่างนี้เรื่อยไปจนกว่าจะถึงเวลาเช้ามืดตี 2 ถึงตี 4 ก็จะอ่อนเพลียหมดกำลังหลับไปเอง พอเช้ามืดใกล้สว่างจะต้องลุกขึ้นทำสมาธิบนเตียง ซึ่งมีครูถมยาทำสมาธิอีกเตียงหนึ่ง ทุกวันทุกคืนเป็นอย่างนี้ ประมาณ 10 วัน

ในคืนวันหนึ่ง ข้าพเจ้าก็เข้า ๆ ออก ๆ ห้องน้ำตั้งแต่ตอนหัวค่ำ ปวดท้องเหลือเกิน จะลุกขึ้นเดินก็ตัวขดตัวงอ มือประคองท้องอยู่เรื่อยไป งีบหลับไปได้หน่อย

ก็ตื่นขึ้นมา ต่างคนต่างทำสมาธิกันไป คืนนั้นข้าพเจ้าหลับตาเห็นแสงสว่างอย่างมากเป็นลำยาวไกลออกไปข้างหน้าอย่างประมาณหาที่สุดมิได้ แสงสว่างนั้นยิ่งมากขึ้น ๆ แล้วก็ใหญ่ขึ้นจนมองเห็นต้นไม้ใบไผ่ ใบไม้สีเขียวชอุ่มไกลลิบสุดลูกนัยน์ตา จากนั้นข้าพเจ้าได้เห็นแสงสว่างเป็นรัศมีของดวงอาทิตย์อ่อน ๆ แล้วก็ค่อย ๆ ลอยตัวขึ้นทีละน้อย ๆ จนเห็นว่าดวงอาทิตย์โผล่ขึ้นมาจากริมเขาชายต้นไม้ เป็นสีเหลืองเข้ม ค่อย ๆ ลอยขึ้น ๆ จากน้อยมาหามาก จนใกล้จะถึงครึ่งวงกลมของดวงอาทิตย์ ตอนนั้น จิตของข้าพเจ้าได้เห็นองค์หลวงพ่อทวด เหยียบน้ำทะเลจืดได้อย่างชัดเจน!

ข้าพเจ้าดีใจมาก รู้สึกว่าตัวของข้าพเจ้าสั่นด้วยความดีใจ ดวงอาทิตย์ค่อย ๆ ลอยขึ้นทีละน้อย จนกระทั่งเต็มดวง ดวงอาทิตย์สว่างเจิดจ้า เย็นหู เย็นตา เย็นจิต เย็นใจ ขนพองสยองเกล้าจนถึงศีรษะ ตอนนั้นหลวงพ่อทวดหายไป เปลี่ยนเป็นหลวงน้าดู่ พรหมปัญโญ นั่งอยู่ตรงที่หลวงพ่อทวดนั่ง ดวงอาทิตย์ยังลอยขึ้นใกล้จะถึงตรงศีรษะของข้าพเจ้า หลวงน้าดู่หายไปกลายเป็นหลวงพ่อทวดนั่งอยู่ตามเดิม (บนดวงอาทิตย์) ดวงอาทิตย์ค่อย ๆ ลดต่ำลงมาทีละน้อย ๆ จนกระทั่งใกล้ถึงตรงหน้าข้าพเจ้า หลวงพ่อทวดหายไป กลายเป็นหลวงน้าดู่ ท่านลงจากดวงอาทิตย์ แล้วเดินมาหยุดข้างหลังข้าพเจ้า ก้มลงเล็กน้อย พร้อมกับยื่นมือขวามาจับพุงของข้าพเจ้า แล้วกระชากดึงพุงอย่างแรงจนตัวไหวไปทั้งตัว 3 ครั้ง แล้วท่านบอกว่า “หาย”

ข้าพเจ้าก็คิดในใจว่าท่านดึง 3 ครั้งแค่นี้จะหายหรือ เลยลองขยับกายไปทางขวาจะปวดไหม เอ๊ะ! ไม่ปวด ลองขยับมาทางซ้ายบ้างก็ไม่ปวดอีก คราวนี้ลองอีกแรง ๆ ก็ไม่เป็นอะไร ด้วยความดีใจก็บอกคุณถมยาว่า

“เลิกเหอะ ฉันหายแล้ว หลวงพ่อทวดมาช่วย หลวงน้าดู่รักษาโดยการจับพุงฉันดึง 3 ที ก็เลยหายพอดี”

คุณถมยาเปิดไฟแล้วให้ข้าพเจ้าลุกขึ้นเดินภาวนา กลับไปกลับมาจากหน้าเตียงถึงประตู 3 ครั้ง ก็ไม่เป็นไรแน่ หายดีเป็นปกติ รูปหลวงน้าดู่ที่ท่านดึงอยู่ก็หายไป เอ๊ะ นี่จะเป็นองค์ไหนกันแน่ที่ทำให้เราหาย

ใจหนึ่งคิดว่าหลวงน้าดู่ดึงพุงทำให้เราหาย อีกใจหนึ่งก็คิดว่า หลวงพ่อทวดเหยียบดวงอาทิตย์มารับหลวงน้าดู่เพื่อรักษาเรา มันสับสนคิดไม่ออก หายแล้วกลับไปวัดจะต้องถามหลวงน้าดู่ให้ได้

เมื่อครบกำหนด 16 วัน ตามที่หมอสั่ง ก็กลับบ้านแล้วมาที่วัดทันที ไม่มีดอกไม้ ธูปเทียน มีแต่ใจมากราบนมัสการ พร้อมกับทองคำเปลวอย่างดี ข้าพเจ้าได้ถามหลวงน้าดู่ว่า

ข้าพเจ้า "การที่หลวงพ่อทวด เหยียบน้ำทะเลจืด ขึ้นมานั่งบนดวงอาทิตย์ครั้งแรก แล้วต่อมาเป็นหลวงน้าดู่ พรหมปัญโญ พอจะถึงพื้นกลายเป็นหลวงพ่อทวดพอลอยต่ำลงมาถึงพื้น ก็กลายเป็นหลวงน้าดู่ ลงมาช่วยดึงพุงผม 3 ครั้งจนหายหมายความว่าอย่างไร เดี๋ยวเป็นหลวงพ่อทวด เดี๋ยวเป็นหลวงน้า"

หลวงน้า "แล้วแกว่าอย่างไร"

ข้าพเจ้า "เห็นกลับไปกลับมา **ก็คงเป็นหลวงพ่อทวดองค์เดียวกัน**"

หลวงน้า **"ก็อย่างแกว่านั่นแหละ"**

ข้าพเจ้า "ถ้าอย่างนั้น ก็เป็น **พระศรีอริยเมตไตรย** นะสิ"

หลวงน้า "ก็ **หลวงพ่อทวด** คือ **พระศรีอริยเมตไตรย** ท่านกลับชาติมาเกิดเพื่อสร้างบารมี รู้แล้วอย่าพูดไป เพราะคนที่เขาไม่เชื่อ เขาจะพากันตกนรก เราจะพลอยบาปไปด้วย"

ทองคำที่ปิดเท้าหลวงน้าดู่นั้น

ข้าพเจ้าติดถวายแก่พระศรีอริยเมตไตรย

ที่เท้าของหลวงน้าดู่ พรหมปัญโญ

สาเหตุที่นำเรื่องนี้มาเปิดเผย เนื่องจากก่อนที่จะทำการพระราชทานเพลิงศพบิดาของผู้เขียน ผู้เขียน (อ. ศุภรัตน์) ได้มีโอกาสคุยกับน้ายวง ผู้เขียนได้ถามว่า "น้าคิดว่าหลวงปู่เป็นพระอรหันต์ หรือเป็นหน่อพุทธภูมิ"

น้ายวงจึงตอบว่า "อาจารย์คิดว่าหลวงน้าเป็นอะไร"

ผู้เขียนตอบว่า

"ท่านเป็นหน่อพุทธภูมิ เพราะท่านเคยบอกครั้งหนึ่ง เมื่อครั้งที่นำพระนาคปรก ซึ่งหลวงปู่บุดดาฝากถวายมาให้ และมีอีกหลายอย่าง ครั้งจากนั่งสมาธิ มีคนเห็นหลวงพ่อกับหลวงพ่อทวดสลับกันไป สลับกันมา ซึ่งแสดงว่าท่านต้องเป็นองค์เดียวกัน"

น้ายวงจึงตอบว่า "ถ้าอย่างนั้นผมจะเขียนเรื่องราวที่ผมสัมผัสมากับหลวงน้า ซึ่งหลวงน้าสั่งให้ปิดไว้เป็นความลับ เป็นเวลานานหลายสิบปีแล้ว คงจะถึงเวลาที่จะเปิดได้แล้ว"

ปัจฉิมภูมิ

นับตั้งแต่ พ.ศ. 2527 เป็นต้นมาสุขภาพหลวงปู่เริ่มทรุดโทรม เนื่องจากการพักผ่อนที่ไม่เพียงพอ ด้วยเหตุที่ท่านต้องต้อนรับแขก และบรรดาศิษย์ทั่วทุกสารทิศ ที่นับวันก็ยิ่งหลั่งไหลกันมานมัสการท่านมากขึ้นทุกวัน แม้บางครั้งจะมีโรคมาเบียดเบียนอย่างหนัก ท่านก็อุตส่าห์ออกโปรดญาติโยมเป็นปกติ พระที่อุปัฏฐากท่านเล่าว่า บางครั้งถึงขนาดที่ท่านต้องพยุงตัวเองขึ้นด้วยอาการสั่น และมีน้ำตาคลอเบ้า แต่ท่านก็ไม่เคยปริปากให้ใครต้องเป็นกังวลเลย ภายหลังตรวจพบว่า หลวงปู่เป็นโรคลิ้นหัวใจรั่ว แม้ว่าทางคณะแพทย์ จะขอร้องท่านให้เข้าพักรักษาตัวที่โรงพยาบาล แต่ท่านก็ไม่ยอมไป

ประมาณปลายปี พ.ศ. 2532 หลวงปู่พูดบ่อยครั้ง เกี่ยวกับการที่ท่านจะละสังขาร ซึ่งในขณะนั้นหลวงปู่ท่านได้ใช้หลักธรรม ขันติ คือ ความอดทนอดกลั้นระงับ ทุกขเวทนาที่เกิดขึ้นจากโรคภัย จิตของท่านยังทรงความเป็นปกติสงบเย็น จนทำให้คนที่แวดล้อมท่านไม่อาจสังเกตเห็นถึงปัญหาโรคภัยที่คุกคามท่านอย่างหนัก

วันอังคารที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2533 ช่วงเวลาบ่ายนั้น มีนายทหารอากาศผู้หนึ่งมากราบท่านเป็นครั้งแรก หลวงปู่ท่านได้ลุกขึ้นนั่งตอนรับด้วยใบหน้าที่สดใสราศีเปล่งปลั่งเป็นพิเศษ จนบรรดาศิษย์เห็นผิดสังเกต หลวงปู่ยินดีที่ได้พบกับศิษย์ผู้นี้ ท่านว่า "ต่อไปนี้ ข้าจะได้หายเจ็บไข้เสียที" คืนนั้นมีคณะศิษย์มากราบท่าน ท่านได้พูดว่า "ไม่มีส่วนใดในร่างกายที่ไม่เจ็บปวดเลย ถ้าเป็นคนอื่นคงเข้าห้องไอซียูไปนานแล้ว"

พูดหนักแน่นว่า "ข้าจะไปแล้วนะ" และกล่าวปัจฉิมโอวาทย้ำให้ทุกคนตั้งอยู่ในความไม่ประมาท **"ถึงอย่างไรก็ขอให้อย่าได้ละทิ้งการปฏิบัติ ได้ชื่อว่าเป็นนักปฏิบัติ ก็เหมือนนักมวย ขึ้นเวทีแล้วต้องชก อย่ามัวแต่ตั้งท่าเงอะๆ งะๆ"** หลังจากคืนนั้นหลวงปู่ก็กลับเข้ากุฏิ และละสังขารไปด้วยอาการสงบด้วยโรคหัวใจในกุฏิท่านเมื่อเวลาประมาณ 5 นาฬิกา ของวันพุธที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2533 รวมสิริอายุได้ 85 ปี 8 เดือน 65 พรรษา ยังความเศร้าโศกและอาลัยแก่ศิษยานุศิษย์เป็นอย่างยิ่ง อุปมาดั่งดวงประทีปที่เคยให้ความสว่างดับไป แต่เมตตาธรรมและคำสั่งสอนของท่านยังปรากฏอยู่ในดวงใจของศิษยานุศิษย์ตลอดไป

และได้มีกำหนดการพระราชทานเพลิงศพของหลวงปู่ เมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2535

พุทธนิมิต-ภูตพระพุทธเจ้า

เรื่องนี้ เรียบเรียงจากข้อเขียนของ **อาจารย์ศุภรัตน์ แสงจันทร์** ในหนังสือ **กายสิทธิ์** ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์มา ณ โอกาสนี้

แรงบันดาลใจที่ทำให้หลวงปู่ดู่ต้องการศึกษาเรื่องนี้ คือ มีชาวบ้านอยู่คนหนึ่งกลืนพระวัดตะไกรลงไปในท้อง แล้วมาปรึกษาท่านว่า ควรจะทำอย่างไร ท่านก็บอกว่า ให้ลองเอาผ้าขาวปูเวลานอนหลับ พอตอนเช้าพระก็ออกมาที่ผ้าขาว ซึ่งหลวงปู่ก็คิดว่า การที่พระออกมาที่ผ้าขาวได้นั้น แสดงว่าพระจะต้องมีพลัง พลังอันนี้ก็คือ **ภูตพระพุทธเจ้า** หลวงปู่จึงต้องการจะศึกษาว่า พลังงานของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ถึงแม้พระพุทธเจ้าจะปรินิพพานไปแล้ว ก็ยังมีพลังงานเหล่านี้อยู่

หลวงปู่ท่านได้เคยเล่าความฝันให้ฟังต่อว่า มีพระองค์หนึ่งเป็นพระสงฆ์มีรูปร่างใหญ่ ผิวดำ มาบอกว่า

"ถ้าท่านต้องการของดี ทำไมท่านไม่หา ภูตพระพุทธเจ้า ให้พบ"

แล้วพระองค์เดียวกันนั้น ท่านได้มาเขียนคาถาใส่ธง 3 ธง ขณะที่เขียน ท่านเอียงข้างเขียน จึงมองไม่เห็นว่าท่านเขียนอะไร เสร็จแล้วท่านเอามือตบที่ธง 3 ครั้ง ธงก็ลอยขึ้นไปพะเยิบพะยาบ หลวงปู่จึงตื่นขึ้น

อีกครั้ง หลวงปู่ฝันเห็นพระ องค์ท่านแบกใบลานเข้ามาบอกว่าจะเอามาให้กิน หลวงปู่บอกว่า ผมจะกินเข้าไปได้ยังไง ใบลานตั้งแบก ท่านบอกว่ากินได้ ประเดี๋ยวท่านจะทำให้ ท่านก็เผาใบลาน พอดีหนูเจ้ากรรมกระโดดตกลงมาบนบาตร เลยตกใจตื่นไม่ทันได้กิน ซึ่งแสดงถึงว่าท่านต้องเคยได้มาแล้วในอดีต เมื่อเคยได้มาแล้วในอดีตก็เกิดแรงบันดาลใจเกี่ยวกับความฝัน จึงทำให้หลวงปู่คิดจะค้นคว้าว่า **ภูตพระพุทธเจ้า** หรือพลังงานของพระพุทธเจ้าอยู่ที่ไหน มีจริงหรือไม่

สำหรับพระสงฆ์องค์ที่หลวงปู่พบในฝัน ก็คือ **หลวงปู่ทวด** นั่นเอง แสดงถึงบุญบารมีเก่าที่เคยสร้างมา ทำให้หลวงปู่จึงมาเกิดในนิมิตในเรื่องนี้

ภูตพระพุทธเจ้า จึงมีความหมายถึง **พลังงานหรือความดีของพระที่ยังคงอยู่ไม่ได้สูญหายไปไหน**

ดังนั้น คำว่า ภูตพระพุทธเจ้า ที่หลวงปู่กล่าวถึง ก็คือพลังงานบริสุทธิ์ที่ยังคงอยู่ไม่ได้เสื่อมสูญหายไปไหน ขอให้นักปฏิบัติเพื่อความพ้นทุกข์ได้โปรดเข้าใจ สิ่งใดก็ตามที่ทางโลกไม่รู้ไม่เห็นได้ด้วยตาเปล่า หรือยังพิสูจน์ไม่ได้ เขาจะพูดว่าไม่มี แต่สำหรับทางธรรมนั้น การเรียนรู้ถึงกิเลส เป็นสิ่งละเอียดเกินกว่าทางโลกจะเข้าไปสัมผัสได้ถึง จึงมิควรที่จะกล่าวว่าสิ่งนั้นไม่มี เหมือนกับเรามองไม่เห็นเชื้อจุลินทรีย์ได้ด้วยตาเปล่า แต่ถ้าใช้กล้องจุลทรรศน์ซึ่งทางโลกประดิษฐ์ขึ้น ก็สามารถจะรู้ได้เป็นลำดับ จนปัจจุบันมีการประดิษฐ์กล้องอิเล็กตรอน ทำให้เรามองเชื้อโรคเป็นสิ่งไม่ลึกลับอีกต่อไป

หลวงปู่เคยกล่าวว่า “เรื่องของข้าบางทีก็เกินพระไตรปิฎก ต้องรู้เอง ปฏิบัติเอง พูดมากไม่ดี เดี๋ยวคนจะลงนรก”

คติธรรมคำสอนของหลวงปู่ดู่

อยู่ในโลกก็ต้องทำงาน พวกแกตอนนี้ต้องอยู่ในโลก เหยียบเรือ 2 แคมไปก่อน โลกบ้างธรรมบ้าง โลกอย่างเดียวก็ไม่ดี ธรรมอย่างเดียวก็ต้องบวช ค่อย ๆ ทำไปเถิด นักศึกษาที่เรียนหนังสือ ถ้าลองทำให้ดี เราเรียนเพื่อตัวเอง เพื่อพ่อแม่ เพื่อประเทศชาติ เราคิดอย่างนี้ก็ได้บุญแล้ว

เรื่องของคนอื่น เราไปแก้เขาไม่ได้ ที่แก้ได้คือตัวเรา แก้ข้างนอกเป็นเรื่องโลก แต่แก้ที่ตัวเรานี่เป็นเรื่องธรรม

คนเราต้องทำให้ดี เมื่อดีแล้วจึงรวย แล้วจะได้ไม่ซวย พระจะดีต้องหมดอยาก ถ้ายังอยากอยู่ก็ไม่ใช่พระดี

ขึ้นชื่อว่าความชั่วแล้ว ไม่ทำเสียเลยดีกว่า

ดูแล้วให้จำ จำแล้วเอาไปทำ (ปฏิบัติ) ที่บ้าน

ถ้าเราทำเป็น ทำที่บ้านเราก็เห็น ไม่ต้องมาวัดหรอก

อุปัชฌาย์ข้า (หลวงปู่กลั่น) สอนว่า ภาวนาได้เห็นแสงสว่างเท่าปลายหัวไม้ขีดชั่วประเดี๋ยวเดียว เท่าช้างกระดิกหู งูแลบลิ้น ยังมีอานิสงส์มากกว่าตักบาตรจนขันลงหินทะลุ

ทุกสิ่งทุกอย่างที่ข้ามาบอกพวกแก ข้าทดลองมาแล้วทั้งนั้น เมื่อดีแล้วจึงมาบอก ดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่ศรัทธาและการหมั่นฝึกฝนปฏิบัติ คนเราอยู่ดี ๆ จะให้รวยได้อย่างไร ต้องปฏิบัติให้ดีเสียก่อน

ข้าเป็นคนโลภมาก ทำอะไรก็อยากทำให้มากที่สุด ดีที่สุด เดี๋ยวนี้ใช้แค่บทนี้ (พระคาถามหาจักรพรรดิ) ทั้งนั้น ใครนั่งคุมเวลาข้าเสก เขาก็รู้เองแหละว่า ทำจริงหรือไม่จริง

หมั่นทำเข้าไว้ ให้หมั่นดูจิต รักษาจิต

ธรรมะอยู่ฟากตาย

ของดีนั้นอยู่ที่ตัวเรา พุทธัง ธัมมัง สังฆัง นี่แหละของดี

ความสำเร็จนั้น มิใช่อยู่ที่การสวดมนต์อ้อนวอนพระเจ้ามาประทานให้ หากแต่ต้องลงมือทำด้วยตนเอง ถ้าตั้งใจทำตามแบบแล้ว ทุกอย่างต้องสำเร็จ ไม่ใช่จะสำเร็จ พระพุทธเจ้าท่านวางแบบเอาไว้แล้ว ครูบาอาจารย์ทุกองค์มีพระพุทธเจ้าเป็นที่สุด ก็ได้ทำตามแบบ เป็นตัวอย่างให้เราดู อัฐิท่านก็กลายเป็นพระธาตุกันหมด เมื่อได้ไตร่ตรองพิจารณาให้รอบคอบแล้ว ขอให้ลงมือทำทันที ข้ารับรองว่าต้องสำเร็จ ส่วนจะช้าหรือเร็วนั้น อยู่ที่ความเพียรของผู้ปฏิบัติ

ครูอาจารย์ดี ๆ แม้จะมีอยู่มาก แต่สำคัญที่ตัวแกต้องปฏิบัติให้จริง สอนตัวเองให้มากนั่นแหละจึงจะดี

ตราบใดก็ตามที่แกยังไม่เห็นความดีในตัว ก็ยังไม่นับว่าแกรู้จักข้า แต่ถ้าเมื่อใดแกเริ่มเห็นความดีในตัวเองแล้ว เมื่อนั้น... ข้าจึงว่าแกเริ่มรู้จักข้าดีขึ้นแล้ว

ถึงอย่างไรก็ขอให้อย่าได้ละทิ้งการปฏิบัติ ได้ชื่อว่าเป็นนักปฏิบัติ ก็เหมือนนักมวย ขึ้นเวทีแล้วต้องชก อย่ามัวแต่ตั้งท่าเงอะ ๆ งะ ๆ

ประวัติ ข้อธรรม คำสอน
ของ
พระอาจารย์วรงคต วิริยะธโร (หลวงตาม้า)
วัดพุทธพรหมปัญโญ (วัดถ้ำเมืองนะ)
ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

ชาตะภูมิ

หลวงตาม้า เกิดเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 23 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2487 ที่ อ.วานรนิวาส จ.สกลนคร ในสกุล สุวรรณคุณ โยมบิดามีนามว่า วันดี โยมมารดามีนามว่า โสภา ท่านเป็นบุตรคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 3 คน

เมื่อท่านยังเล็กอยู่นั้น โยมมารดาได้นำท่านไปฝากให้คุณยายเลี้ยงดู ทำให้ท่านมีโอกาสและคุ้นเคยกับการเข้าวัดตั้งแต่ยังเด็ก นอกจากนี้ ท่านยังได้ไปร่วมพิธีพระราชทานเพลิงศพของหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต พระอาจารย์ใหญ่แห่งสายพระป่าด้วย ซึ่งในงานนั้นท่านได้มีโอกาสพบเห็นพระธุดงค์สายพระป่า ผู้มีปฏิปทาจริยวัตรงดงามเรียบร้อย มาร่วมในงานเป็นจำนวนมาก

ชีวิตฆราวาส

ต่อมาหลวงตาได้เข้ามาอยู่ที่กรุงเทพฯ โดยเข้ามาเป็นเด็กวัดอยู่ที่วัดเบญจมบพิตร คณะ 11 จากนั้นท่านจึงได้เข้าทำงานอยู่ที่ธนาคารกสิกรไทย สำนักงานใหญ่ และในช่วงที่ทำงานอยู่นี้เอง เพื่อนคนหนึ่งของท่านได้ไปบวชที่วัดสะแก ท่านก็ได้ตามไปร่วมงานบวชของเพื่อน และได้พบกับหลวงปู่ดู่เป็นครั้งแรก เมื่อประมาณปีพ.ศ. 2519-2520

นับแต่นั้น ท่านก็เทียวไปเทียวมาระหว่างกรุงเทพฯ-อยุธยา เพื่อศึกษาแนวทางการปฏิบัติต่าง ๆ กับหลวงปู่ดู่เป็นเวลากว่า 10 ปี และมีความรู้สึกอยากบวชมาตลอด เมื่อท่านปรึกษาเรื่องการบวชกับหลวงปู่ หลวงปู่ได้ว่า **ผู้ที่จะเป็นพระนั้น ใจต้องเป็นพระ บวชจิตให้เป็นพระ ตัวเราก็เป็นพระ ต้องเริ่มจากข้างในไม่ใช่ข้างนอก บางคนข้างนอกห่มจีวรเป็นพระแต่ใจเป็นโจร ก็ไม่เรียกว่าเป็นพระ**

เหตุการณ์ก่อนบวช

ถึงแม้ว่าหลวงตาจะยังเป็นฆราวาส แต่ท่านก็ใช้การบวชใจเป็นพระเรื่อยมาจนกระทั่งประมาณ 1 ปี ก่อนที่ท่านจะออกบวชจริง ๆ ขณะที่ท่านขับขี่มอเตอร์ไซด์อยู่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รถของท่านถูกรถอื่นเฉี่ยวจนตัวท่านลอยสูงแล้วตกลงมาหัวโหม่งกับพื้นถนนอย่างรุนแรงจนสลบไป หลังจากนำตัวส่งโรงพยาบาลแล้ว แพทย์บอกว่ากระโหลกศีรษะของท่านร้าว แต่โชคดีมากที่ไม่มีเลือดคั่งในสมอง และไม่มีบาดแผลรุนแรงใด ๆ เลย หลังจากอยู่พักรักษาตัวเพียง 3 เดือน กระโหลกศีรษะก็ประสานกันดีเหมือนเดิม หลวงตาเล่าให้ฟังว่า วันนั้นท่านแขวนเพียงพระและสวมแหวนของหลวงปู่เท่านั้น

ต่อมาเมื่ออาการดีขึ้น ท่านจึงไปกราบหลวงปู่ ซึ่งหลวงปู่ได้บอกว่า ตายแล้วเกิดใหม่ เอ็งมีชีวิตใหม่แล้ว ชีวิตเก่าตายไปแล้ว นี่คือชีวิตใหม่แล้ว

บวชพร้อมทั้งกายและใจ

หลังจากที่ได้ผ่านการบวชจิต ได้รับการศึกษาแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ จากหลวงปู่มาอย่างเต็มภูมิ และได้ผ่านอุบัติเหตุครั้งใหญ่แล้ว หลวงตาก็พร้อมจะบวชเป็นพระทั้งกายและใจ หลวงปู่ได้บอกไว้ว่า เวลาบวชต้องดูอุปัชฌาย์ ถ้าอุปัชฌาย์ไม่เป็นพระเราก็เป็นพระไม่ได้ แต่เนื่องจากหลวงปู่ดู่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งเป็นพระอุปัชฌาย์ หลวงตาจึงได้ไปอุปสมบทเป็นพระภิกษุ เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2531

ณ วัดพุทไธศวรรย์ จ.พระนครศรีอยุธยา โดยมีพระครูภัทรกิจโสภณ (หลวงพ่อหวล) เจ้าอาวาสวัดพุทไธศวรรย์ (สมณศักดิ์ปัจจุบันคือ พระพุทไธศวรรย์วรคุณ) เป็นพระอุปัชฌาย์ พระครูสุนทรธรรมนิเทศ (บุญส่ง) เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระครูพิจิตรกิจจาทร (เสน่ห์) เป็นพระอนุสาวนาจารย์ โดยได้รับฉายาว่า วิริยธโร

บำเพ็ญบารมีธรรม

หลังจากบวชแล้ว หลวงตาต้องการจะออกธุดงค์เลย แต่หลวงพ่อหวลได้บอกให้ท่านอยู่ให้ครบพรรษาเสียก่อน ขณะที่จำพรรษาอยู่วัดพุทไธศวรรย์นั้น หลวงพ่อหวลผู้สืบทอดวิชาสายหลวงพ่อเทียม วัดกษัตราธิราช และวิชาเหล็กไหลจากสายหลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ ยังจะถ่ายทอดวิชาอาคมต่าง ๆ ให้กับหลวงตาด้วย ทั้งที่ปกติท่านไม่เคยถ่ายทอดวิชาให้ใคร แต่หลวงตาก็ขอไม่เรียน เพราะท่านรู้สึกว่าเรื่องของคาถาอาคมมีพิธีกรรมมาก ต้องใช้เวลาเรียนและจดจำมาก และตัวท่านเองก็สนใจแต่การปฏิบัติตามแนวทางของหลวงปู่ดู่เพียงองค์เดียวเท่านั้นมาตลอด

หลังออกพรรษา หลวงตาก็มากราบลาหลวงปู่เพื่อออกธุดงค์ หลวงปู่จึงมอบเงินให้หลวงตาไว้ 500 บาท รวมทั้งของใช้จำเป็นต่าง ๆ และได้หันไปหยิบ รูปหล่อหลวงปู่ดู่เนื้อปูน มาให้หลวงตา 1 องค์ และบอกกับหลวงตาว่า เอ็งไปไหน ข้าไปด้วย หากสงสัยอะไรในการปฏิบัติให้แกถามเอาจากพระองค์นี้

หลังจากกราบลาหลวงปู่ดู่แล้ว หลวงตาได้เดินทางโดยรถไฟไปยังเชียงใหม่ แล้วเริ่มออกธุดงค์ กำหนดจิตตามหาสถานที่ที่มีกระแสพลังงานเกี่ยวเนื่องกับหลวงปู่ดู่ไปเรื่อย ๆ จนไปถึงพระบาทสี่รอย ท่านได้พบกับผู้เฒ่าคนหนึ่งที่ได้บอกเล่าถึงตำบลเมืองนะ ว่ามีถ้ำที่มีบรรยากาศสงบสัปปายะ เหมาะกับการปฏิบัติธรรม ซึ่งท่านได้ฟังแล้วรู้สึกว่ามีลักษณะคล้ายกับที่ตามหาอยู่ ท่านจึงได้ออกธุดงค์ต่อไปยังเมืองนะ

เมื่อธุดงค์มาถึงเมืองนะ ในช่วงแรกหลวงตาได้ไปพักอยู่ที่ ถ้ำฮก ซึ่งหลวงตาได้อยู่ปฏิบัติธรรมที่ถ้ำนี้ประมาณ 1 เดือน แต่เนื่องจากถ้ำฮกเป็นถ้ำลึกที่มีทางน้ำใต้

ดินไหลผ่าน ถ้ำมีความชื้นมาก ไม่สะดวกแก่การอยู่ปฏิบัติธรรมนัก ท่านจึงได้ออกธุดงค์หาถ้ำอื่นต่อไป

หลังออกจากถ้ำฮก หลวงตาได้ธุดงค์ตามกระแสพลังงานของหลวงปู่ดู่ไปเรื่อย ๆ จนได้พบกับ ถ้ำเมืองนะ ซึ่งในสมัยนั้นมีต้นไม้ขึ้นปกคลุมจนมองไม่เห็นปากถ้ำ แต่เมื่อแหวกต้นไม้เข้าไปกลับพบว่าในถ้ำซึ่งเป็นถ้ำร้างนั้น กลับสะอาดสะอ้านมาก เหมือนมีใครมาปัดกวาดเช็ดถูอยู่ทุกวัน ท่านจึงได้กำหนดจิตดู ก็พบว่าใต้ถ้ำแห่งนี้เป็นเมืองบาดาล และมีพญานาคอยู่เป็นจำนวนมาก คอยเฝ้ารักษาสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างหนึ่งที่เกี่ยวเนื่องกับหลวงปู่ทวดและหลวงปู่ดู่เอาไว้ ท่านจึงตัดสินใจอยู่ปฏิบัติธรรมที่ถ้ำเมืองนะแห่งนี้เรื่อยมา

หลังจากจำพรรษาที่ถ้ำเมืองนะได้ไม่นาน ก็มีลูกศิษย์หลวงปู่ดู่ตามขึ้นมาหาหลวงตา และเล่าให้ท่านฟังว่า หลวงปู่เล่าให้เขาฟังหมดทุกอย่าง ว่าหลวงตาจะไปอยู่ที่ถ้ำไหน ลักษณะของถ้ำเป็นอย่างไร ทั้งที่หลวงปู่ไม่เคยมาที่ถ้ำแห่งนี้ และไม่เคยออกจากกุฏิของท่านที่อยุธยาเลย และในเวลาต่อมา หลวงปู่ดู่ยังได้เมตตาอธิษฐานจิตพระหน้าตัก 19 นิ้วองค์หนึ่ง ให้ลูกศิษย์นำขึ้นมาถวายให้หลวงตาประดิษฐานไว้ในถ้ำเมืองนะแห่งนี้อีกด้วย

นอกจากถ้ำเมืองนะจะมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เกี่ยวเนื่องกับหลวงปู่ดู่แล้ว ถ้ำนี้ยังมีความเกี่ยวพันกับหลวงตาเป็นอย่างมาก หลวงตาเล่าว่า บริเวณกุฏิของท่านในปัจจุบันนี้ ตอนที่พบครั้งแรกท่านรู้สึกคุ้นเคยมาก รู้สึกว่ายังไงก็ต้องเอาตรงนี้เป็นที่พักให้ได้ ท่านจึงได้กำหนดจิตดูก็พบว่า ที่ตรงนี้เคยเป็นวัดมาก่อนตั้งแต่สมัยอยุธยา และบริเวณนี้เป็นที่ที่ท่านซึ่งเป็นพระในสมัยนั้นเคยอยู่จำพรรษามาก่อน โดยท่านได้พบหลักฐานเป็นบาตรดินเก่าที่แตกหัก ซึ่งเป็นบาตรเก่าของท่านตั้งแต่สมัยนั้นอยู่ในบริเวณนี้ด้วย

พระผงกรรมฐาน (พระกำลังจักรพรรดิ)

ประวัติการสร้างพระผงกรรมฐาน

ในช่วงประมาณ 3 ปีแรกที่หลวงตามาปฏิบัติธรรมอยู่ถ้ำเมืองนะนั้น ท่านจะจำวัดในโลงศพเสมอ และยังได้ตั้งจิตอธิษฐานเร่งความเพียร ปฏิบัติธรรมอยู่แต่ภายในบริเวณถ้ำโดยไม่ออกไปไหน เพื่อหวังจะได้บรรลุนิพพานในชาตินี้ แต่หลังจากที่ท่านเร่งปฏิบัติธรรม พิจารณาทบทวนธรรมะต่าง ๆ ที่หลวงปู่ดู่ได้ถ่ายทอดไว้ให้แล้ว ท่านก็ได้พบกระแสพลังงานเก่าของตนเอง ว่าท่านเคยปรารถนาพุทธภูมิมาหลายภพหลายชาติแล้ว ท่านจึงหันมาปฏิบัติธรรมสร้างบารมี ตามแนวทางพระโพธิสัตว์ เช่นเดียวกับหลวงปู่ดู่ ครูบาอาจารย์ของท่านนับแต่นั้นเป็นต้นมา

ต่อมา เมื่อหลวงปู่ดู่มรณภาพลงเมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2533 ท่านจึงได้ออกจากถ้ำ เพื่อมาร่วมงานพระราชทานเพลิงศพ ในปีพ.ศ. 2534 โดยหลวงตาได้พิจารณาว่า เมื่อหลวงปู่ไม่อยู่แล้ว ก็ไม่มีใครคอยเป็นหลักในการแผ่เมตตาช่วยเหลือภพภูมิทั้งหลาย และสร้างพระเครื่อง เพื่อเป็นกุศโลบายให้คนหันมาปฏิบัติธรรมแทนหลวงปู่เลย ในขณะที่ตัวท่านเองเป็นลูกศิษย์ ที่ได้ศึกษากระแสพลังเหนือพลัง และความรู้ต่าง ๆ จากหลวงปู่มาอย่างเต็มภูมิ รวมทั้งได้มาอยู่ที่ถ้ำเมืองนะซึ่งมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่รวมกระแสพลังงานอันไม่มีประมาณของหลวงปู่ทวดหลวงปู่ดู่เอาไว้อีกด้วย ท่านจึงควรจะช่วยทำหน้าที่วางรากฐาน และเผยแพร่แนวทางการปฏิบัติธรรม สร้างบารมี ช่วยเหลือสรรพสัตว์ทั้งหลาย และสร้างพระเครื่องเพื่อใช้ในการปฏิบัติธรรมตามแนวทางของหลวงปู่ดู่ต่อไป

ในครั้งแรก หลวงตาไม่มั่นใจนักว่าจะสามารถทำหน้าที่แทนหลวงปู่ได้หรือไม่ จึงได้อธิษฐานจิตว่า ถ้าจะให้ท่านทำหน้าที่แทนหลวงปู่ได้ ขอให้หลวงปู่นำของที่เกี่ยวเนื่องกับหลวงปู่มาให้ภายใน 3 เดือน ซึ่งหลังจากท่านอธิษฐานได้เพียง 2 เดือน ก็มีลูกศิษย์ของหลวงปู่ขึ้นมาที่ถ้ำ และมอบสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่กายของหลวงปู่ชิ้นหนึ่งให้กับท่าน ทั้งที่เขาบูชาของสิ่งนั้นมาในราคาแพงหลักแสน โดยเขากล่าวว่า อยู่กับเขาก็ไม่มี

ประโยชน์อะไร อยู่กับหลวงตามีประโยชน์กว่า และหลังจากนั้นก็เริ่มมีคนนำมวลสารของหลวงปู่ดู่มาถวายให้ท่านมากมายหลายอย่าง ท่านจึงได้เริ่มเผยแพร่แนวทางการปฏิบัติธรรมในสายโพธิญาณ และสร้างพระตามแนวทางของหลวงปู่ดู่เรื่อยมาตั้งแต่ประมาณปีพ.ศ. 2534 จนถึงปัจจุบัน โดยทำเป็นพิมพ์ต่าง ๆ เช่น พระสมเด็จองค์ปฐมบรมมหาจักรพรรดิประทับยืนปางเปิดโลก พระเหนือพรหม พระศรีสยามเทวาธิราช หลวงปู่ทวด หลวงปู่ดู่ ฯลฯ รวมถึงที่มีลักษณะปั้นเป็นลูกกลม ๆ เรียกว่า ดวงแก้วมณีนพรัตน์

การที่หลวงปู่ดู่และหลวงตาม้าจัดสร้าง หรืออนุญาตให้สร้างพระเครื่องพระบูชา ก็เพราะเห็นว่า ยังมีบุคคลจำนวนมากที่ขาดที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ และเนื่องเพราะศิษย์หรือบุคคลนั้นมีทั้งที่จิตใจใฝ่ธรรมล้วน ๆ กับที่ยังต้องพึ่งพิงกับวัตถุมงคลอยู่ หลวงปู่ดู่เคยกล่าวเป็นข้อคิดไว้ว่า “ติดวัตถุมงคล ก็ยังดีกว่าที่จะให้ไปติดวัตถุอัปมงคล” เพราะอย่างน้อยก็เป็นการดึงให้ใจอยู่กับพระเครื่อง การได้เห็นพระนับเป็นพุทธานุสติ ใจย่อมเป็นบุญ ซึ่งดีกว่าปล่อยให้ใจไปติดอยู่กับเหล้ายาหรือกิเลสสิ่งไม่ดีอื่น ๆ

การสร้างพระของหลวงตานั้น ท่านจะนำมวลสารต่าง ๆ ของหลวงปู่ดู่มาผสม มกับปูนซีเมนต์ขาว และน้ำมนต์จักรพรรดิ จากนั้นจึงนำไปกดพิมพ์ออกมา แล้วนำไปอธิษฐานจิตปลุกเสก ด้วยกระแสพลังเหนือพลังแห่งพระคาถามหาจักรพรรดิ นอกจากนี้ พระเครื่องของหลวงตาทุกองค์ ยังได้ผ่านการอธิษฐานจิตปลุกเสกด้วยวิชา ภูตพระพุทธเจ้า จึงทำให้พระเครื่องของท่านสามารถดิ้นได้พูดได้ราวกับมีชีวิต ดังนั้น ผู้ปฏิบัติที่หมั่นนำพระของท่านไปกำสวดมนต์ภาวนาอยู่เสมอ จนจิตสงบเบาสบาย และสามารถจูนพลังงานจิตของตน ให้เข้ากับพลังเหนือพลังอันบริสุทธิ์ที่ท่านได้อธิษฐานไว้ในพระได้ ย่อมสามารถนำพระของท่านมาใช้กำภาวนา ถามตอบแนวทางในการปฏิบัติธรรมต่าง ๆ ได้ ราวกับมีหลวงปู่ทวด หลวงปู่ดู่ หลวงตาม้า มาคอยตอบข้อสงสัยต่าง ๆ อยู่เบื้องหน้าตนเลยทีเดียว

นับแต่ครั้งแรกที่เริ่มสร้างพระจนถึงปัจจุบันนั้น หลวงตาได้สร้างพระผงกรรมฐานตามแนวทางของหลวงปู่ดู่ไว้แล้วมากกว่า 10 ล้านองค์ ท่านจะสร้างพระทุกวัน พระส่วนหนึ่งท่านจะเก็บไว้ในไห แล้วนำไปไว้ตามถ้ำหรือวัดต่าง ๆ เพื่อสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาต่อไป และพระอีกส่วนหนึ่งท่านจะนำมาแจกให้ลูกศิษย์นำไปใช้กำสวดมนต์เจริญภาวนากัน โดยท่านสร้างพระผงกรรมฐานนี้ไว้เพื่อแจกเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ทำเพื่อจำหน่าย หลวงตากล่าวว่า พระผงกรรมฐานนี้ ใครอยากได้ต้องมาขอที่ถ้ำ ท่านจะมอบพระที่เลี่ยมพลาสติกแล้วพร้อมประคำให้ ท่านบอกว่าถ้าไม่เลี่ยมให้ เมื่อได้ไปแล้ว ก็มักจะเอาไปวางไว้ ไม่เอามาใช้สวดมนต์ภาวนากัน ส่วนประคำก็ร้อยให้เพื่อจะได้นำพระมาห้อยคอเพื่อใช้ปฏิบัติธรรมได้เลย

พระผงกรรมฐานนี้ สามารถป้องกันรังสีนิวเคลียร์ได้ แม้กระทั่งโรคเอดส์ โรคไข้หวัดนก รวมไปถึงโรคระบาดใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้

หลวงปู่ดู่เคยกล่าวไว้ว่า “ถ้าใช้พระเป็น ถึงนิพพานได้เลย”

พระผงกรรมฐานเป็นพระใช้ มิใช่เป็นพระเก็บหรือสะสมเอาไว้เฉย ๆ ในตู้ และไม่มีกำหนดว่ารุ่นใดเป็นรุ่นหนึ่งรุ่นสอง เพราะหลวงตาม้าและศิษย์ที่ได้รับการครอบวิชาให้สามารถสร้างพระตามสูตรนี้ได้นั้น มีการสร้างพระอยู่เรื่อย ๆ การเก็บพระผงกรรมฐานเอาไว้เฉย ๆ ไม่คล้องคอติดตัว ไม่แช่ถังน้ำในบ้านเพื่อทำน้ำมนต์ไว้กินและอาบ ไม่ใช้เพื่อการปรับภพภูมิช่วยส่งวิญญาณ ถือว่าเสียประโยชน์เปล่าเสมือนกับมีเงินทองแล้วไม่รู้จักนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ทั้งตนเองและผู้อื่น

พระธรรมธาตุบนพระเครื่องของหลวงตา

นอกจากผู้ปฏิบัติจะสามารถถามตอบแนวทางการปฏิบัติต่าง ๆ จากพระเครื่องได้แล้ว กระแสพลังเหนือพลังที่หลวงตาได้อธิษฐานจิตปลุกเสกไว้ในพระเครื่องทุกองค์นั้นยังเป็นพลังงานอันบริสุทธิ์ ที่จะช่วยโน้มน้าวให้จิตของผู้นำพระไปกำทำสมาธิภาวนานั้นเกิดความสะอาด สว่าง สงบเย็น เบาสบายได้ง่ายขึ้นด้วย ดังจะสังเกตได้ว่าพระเครื่องของท่านมีลักษณะที่พิเศษกว่าพระเครื่องอื่น ๆ เช่นเดียวกับพระเครื่องของหลวงปู่ดู่อาจารย์ของท่าน นั่นคือ **มีพระธรรมธาตุเป็นแก้วใสปรากฏขึ้นบนพระเครื่องของท่านแทบทุกองค์ ไม่ว่าจะเป็นเนื้อผง เนื้อโลหะ**

พระธรรมธาตุที่ปรากฏขึ้นบนพระเครื่องของหลวงตานั้น หลวงตาได้อธิบายว่ามีสาเหตุมาจากกระแสบุญบารมีอันบริสุทธิ์ของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ พระโพธิสัตว์ เทพพรหม ทุก ๆ พระองค์ ที่หลวงตาได้อธิษฐานจิตรวมกระแสพลังเหนือพลังเหล่านั้นลงไปในพระเครื่องทุกองค์นั่นเอง ที่ได้เข้าไปฟอกให้พระเครื่องเกิดความสะอาดบริสุทธิ์จนเกิดพระธรรมธาตุเป็นเม็ดแก้วใสขึ้น และมีลูกศิษย์หลายคนที่หมั่นนำพระของท่านไปใช้กำสวดมนต์ภาวนาอยู่เสมอ ได้มีพระธรรมธาตุปรากฏเพิ่มขึ้นกว่าครั้งแรกที่ได้รับพระจากท่านไป และบางคนมีพระธรรมธาตุเพิ่มขึ้นมากจนดันให้กรอบพลาสติกที่เลี่ยมเอาไว้แตกร้าวไปเลยก็มี

เรื่องพระธรรมธาตุนี้ หลวงตากล่าวว่าขึ้นอยู่กับบุญบารมี และการหมั่นนำไปใช้ปฏิบัติธรรมของแต่ละคน เพราะทุกครั้งที่นำพระไปใช้กำสวดมนต์ภาวนานั้นกระแสพลังงานอันบริสุทธิ์จากบุญกุศลที่ได้ปฏิบัติธรรมไปนั้น จะแผ่ผ่านลงสู่พระเครื่องทุกครั้งไป โดยหลวงตายังเล่าให้ฟังด้วยว่า พระเครื่องของหลวงปู่ดู่หรือของท่านเองนั้น หากหมั่นนำไปใช้ปฏิบัติธรรมอยู่เสมอแล้ว ต่อไปในอนาคตจะกลายเป็นแก้วไปทั้งองค์ ดังที่เคยมีบางคนเผลอทำพระเครื่องของท่านหล่นแตกโดยไม่เจตนา ปรากฏว่าไส้ในของพระเครื่องที่ทำขึ้นจากปูนซีเมนต์ขาวธรรมดานี้ได้กลายเป็นแก้วใสไปทั้งหมดอย่างน่าอัศจรรย์ยิ่ง

แสงสว่างแห่งบุญจากพระเครื่องของหลวงตา

กระแสพลังงานแห่งบุญบารมีอันบริสุทธิ์ ที่หลวงตาได้อธิษฐานจิตรวมลงสู่พระเครื่องของท่านทุกองค์นั้น นอกจากจะสามารถพิสูจน์ให้เห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมจากพระธรรมธาตุที่เกิดขึ้นบนพระเครื่องที่ท่านสร้างแล้ว ยังมีลูกศิษย์หลายคนได้เคยเห็นกระแสพลังงานแห่งบุญอันสว่างไสวนั้นอย่างชัดเจนด้วยตนเองอีกด้วย โดยเวลานำพระมาใช้สวดมนต์ภาวนานั้น หลวงตามักจะแนะนำให้ปิดไฟ หรือจุดเทียนไว้ให้มีแสงสว่างเพียงไม่มาก เพื่อให้มีบรรยากาศสงบสัปปายะเหมาะแก่การปฏิบัติธรรม และยังช่วยให้ผู้ปฏิบัติสามารถพิสูจน์ศึกษากระแสพลังงานแห่งบุญได้ด้วยตนเองอีกด้วย โดยมีลูกศิษย์ที่นำพระของท่านไปหลับตาสวดมนต์ภาวนาหลายคน เมื่อภาวนาไปจนจิตสงบสบายสักพักหนึ่งแล้ว แม้จะหลับตาอยู่และปิดไฟในห้องมืดสนิท แต่กลับเห็นแสงสว่างสีนวล ๆ ส่องผ่านเปลือกตาที่หลับอยู่เข้ามาอยู่เสมอ บางคนก็ตกใจ ลืมตาดูว่าแสงอะไร แต่เมื่อลืมตาดูก็พบแต่ห้องมืดสนิท ปราศจากแสงไฟใด ๆส่องผ่านมา โดยแสงสว่างเหล่านี้ ไม่ใช่จะเห็นเฉพาะตอนหลับตาสวดมนต์ภาวนาเท่านั้น บางคนแม้แต่ลืมตาอยู่ก็สามารถมองเห็นแสงสว่างนั้นได้เช่นกัน

หลวงตาได้เมตตาอธิบายว่า นั่นคือแสงสว่างแห่งบุญ ทุกครั้งที่เราทำบุญไม่ว่าจะเป็นใส่บาตร สวดมนต์ นั่งสมาธิ ฯลฯ จะมีแสงสว่างแห่งบุญนั้นปรากฏขึ้นเสมอ เพียงแต่จิตเรายังไม่เบาสบายหรือนิ่งละเอียดพอที่จะเห็นแสงสว่างนั้นได้เท่านั้น แต่เมื่อนำพระมากำสวดมนต์ภาวนาจนจิตนิ่งเบาสบายดีแล้ว ก็ย่อมจะสามารถเห็นแสงสว่างอันเกิดจากบุญกุศลที่ตนได้ทำไว้ รวมทั้งแสงสว่างจากเทพพรหมทั้งหลายที่มาอนุโมทนากับบุญที่เราได้ทำ และแสงสว่างแห่งบุญบารมีอันบริสุทธิ์ขอพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ พระโพธิสัตว์ เทพพรหมทุก ๆ พระองค์ ที่หลวงตาได้อธิษฐานจิตรวมลงสู่พระเครื่องของท่านได้

ทุก ๆครั้งที่หลวงตาสวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิ หรืออธิษฐานจิตปลุกเสกพระเครื่องต่าง ๆ นั้น ท่านจะอธิษฐานจิตรวมบุญบารมีอันไม่มีประมาณทั้งหมดส่งเป็นกระแสพลังเหนือพลังไปสู่พระเครื่องที่ท่านได้เคยสร้างไว้ทุก ๆ องค์เสมอ ดังนั้นจึง

เท่ากับว่าพระเครื่องที่ทุกท่านได้รับจากหลวงตาไปทุก ๆ องค์นั้น ได้รับการอธิษฐานจิตปลุกเสกจากหลวงตาอยู่ตลอดเวลา และหากหมั่นนำไปสวดมนต์ภาวนา ทำจิตให้เบาสบายดีแล้ว ก็อาจมีโอกาสได้เห็นแสงแห่งบุญบารมี ที่หลวงตาได้เมตตาอธิษฐานจิตไปสู่พระเครื่องทุกองค์ เพื่อคอยช่วยเหลือดูแลลูกศิษย์ลูกหาทุกคนทั้งทางโลกและทางธรรมด้วยตาของตนเอง ดังที่มีลูกศิษย์หลายคนได้เคยพบเห็นและพิสูจน์จนแจ่มแจ้งมาแล้ว

กระแสบุญบารมีอันบริสุทธิ์สว่างไสว ที่หลวงตาได้อธิษฐานจิตรวมลงสู่พระเครื่องของท่านทุกองค์นี้เอง ทำให้นอกจากจะใช้พระเครื่องของท่านในการปฏิบัติธรรมได้แล้ว ยังสามารถนำมาใช้แผ่บุญส่องสว่างชี้นำทางให้เหล่าภพภูมิทั้งหลาย ที่ยังวนเวียนทุกข์ทรมานในโลกนี้ ให้ได้ไปเกิดในภพภูมิที่ดีมีความสุขมากขึ้น รวมทั้งยังสามารถใช้โน้มนำให้เหล่าภูตผีปีศาจ หรือเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ที่เป็นสาเหตุหนึ่งของการเจ็บไข้ได้ป่วย อุบัติเหตุต่าง ๆ ความทุกข์ยากลำบากของชีวิต การเงินไม่คล่องตัว ฯลฯ ให้กลับกลายมาเป็นมิตรกับเรา มาร่วมช่วยสร้างบุญกุศลกับเราต่อไปได้อีกด้วย ดังที่จะได้กล่าวถึงต่อไป

โอวาทของหลวงตาม้า วิริยะธโร
วัดถ้ำเมืองนะ

...การปฏิบัติน่ะ ถ้าทำจริงนะไม่ยาก ที่ยากน่ะไม่พากันทำ...

...(ให้สวด) ก่อนนอน ตื่นนอน กินข้าว อาบน้ำ...

...ใครจะใหญ่เกินกรรม...

บทสวดพระคาถามหาจักรพรรดิ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ (ว่า 3 ครั้ง)

นะโมพุทธายะ พระพุทธะไตรรัตนะญาณ
มณีนพรัตน์ สีสะหัสสะ สุธรรมา (อ่านว่า สุ-ทำ-มา)

พุทโธ ธัมโม สังโฆ ยะธาพุทโมนะ
พุทธะบูชา ธัมมะบูชา สังฆะบูชา
อัคคีทานัง วะรังคันธัง สีวลี จะ มหาเถรัง
อะหังวันทามิ ทูระโต

อะหังวันทามิ ธาตุโย
อะหังวันทามิ สัพพะโส
พุทธะ ธัมมะ สังฆะ ปูเชมิ

(ให้สวด 1-3-5-7-9 จบ หรือจะสวดตามกำลังวันก็ได้
อาทิตย์ 6, จันทร์ 15, อังคาร 8, พุธ 17, พฤหัสบดี 19, ศุกร์ 21, เสาร์ 10)

บทอาราธนาอัญเชิญพระเข้าตัว (บทสัพเพฯ) แผ่เมตตา

(ขณะที่สวดบทสัพเพฯ ให้กำหนดเห็นเป็นภาพพลังงานบุญ แผ่ออกจากกายหลวงปู่ ส่งผ่านมาที่ตัวเรา แล้วให้เราน้อมจิตแผ่บุญนั้นออกไปยังเป้าหมายที่กำหนด)

สัพเพพุทธา สัพเพธัมมา สัพเพสังฆา
พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พลัง
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส

(สวด 3 จบ 5 จบ)

พุทธัง อธิษฐามิ ธัมมัง อธิษฐามิ สังฆัง อธิษฐามิ

(ให้อธิษฐานจิต แล้วน้อมนำพลังงานแผ่ออกไป)

คำแปลบทสวดพระคาถามหาจักรพรรดิ
โดย
หลวงตาม้า (พระอาจารย์วรงคต วิริยะธโร)

นะโมพุทธายะ หมายถึง พระพุทธเจ้า 5 พระองค์ในภัทรกัปป์นี้ อันได้แก่ นะ – พระกกุสันโธพุทธเจ้า โม – พระโกนาคมโนพุทธเจ้า พุท – พระกัสสโปพุทธเจ้า ธา – พระศรีศากยมุนีโคตโมพุทธเจ้า และ ยะ – พระศรีอริยเมตไตยโยพุทธเจ้า

พระพุทธไตรรัตนะญาณ หมายถึง สุดยอดของศีล สมาธิ ปัญญา

มณีนพรัตน์ หมายถึง สมบัติจักรพรรดิ (อันได้แก่สมบัติหลัก 7 ประการ ได้แก่ จักรแก้ว ช้างแก้ว ม้าแก้ว ขุนพลแก้ว ขุนคลังแก้ว นางแก้ว แก้วมณี)

สีสะหัสสะสุธรรมา สีสะ แปลว่า ความคิด หัสสะ แปลว่า มือ ก็คือ การกระทำ สุธรรมา คือ การรู้ทั้ง 3 โลกธาตุ รวมความคือ การคิดและลงมือทำจนรู้ทั่วทั้ง 3 โลก

พุทโธ ธัมโม สังโฆ หมายถึง พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

ยะธาพุทโมนะ หมายถึง พระพุทธเจ้าที่จะมาตรัสรู้ในอนาคต คือพระศรีอริยเมตไตรย (เป็นการไล่สูตรพระคาถาแบบโบราณ โดยนำเอาคำ “ยะ” มาตั้งไว้ข้างหน้า หมายถึง กำลังของพระศรีอริยเมตไตรยเป็นองค์นำ)

พุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา หมายถึง การบูชาพระรัตนตรัย

อัคคีทานัง วะรังคันธัง หมายถึง ไฟเผาทำลายกิเลสทั้งภายนอกภายใน

สีวลี จะ มหาเถรัง หมายถึง โชค ลาภ ธุรกิจการงาน ครอบคลุมทั้งหมด **อะหังวันทามิ ทูระโต อะหังวันทามิ ธาตุโย อะหังวันทามิ สัพพะโส พุทธะ ธัมมะ สังฆะ ปูเชมิ** หมายถึง การบูชาทั้งหมดทั้งมวลในพระพุทธศาสนา

อานิสงส์การสวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิ

บทสวดพระคาถามหาจักรพรรดินี้ หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ เป็นผู้เรียบเรียง โดยมีที่มาจาก การที่ศิษย์ของหลวงปู่ท่านหนึ่ง ต้องการพระคาถาเพื่อใช้สวดบูชาพระพุทธรูปที่เขาได้จัดสร้างขึ้น

เป็นการสวดเพื่อบูชาพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ตลอดทั้งพระนิพพาน รวมถึงพระธรรมเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้า พระอรหันตาขีณาสพเจ้า พระอริยะสงฆ์ และพระสงฆ์สาวกทั้งมวล เป็นการบูชาพระพุทธเจ้าทั้ง 5 พระองค์ในภัทรกัปป์ (กัปป์ปัจจุบันนี้) อีกทั้งยังเป็นการอัญเชิญกำลังแห่งพระพุทธเจ้าจักรพรรดิ กำลังแห่งพระโพธิญาณของพระโพธิสัตว์เจ้าทุก ๆ พระองค์ นับตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต น้อมนำกำลังของเทพ พรหม พระอริยะเจ้าทั้งหลาย อาราธนารวมเข้าที่กาย ใจ จิต วิญญาณของผู้สวด

เป็นการอาราธนาบารมีแห่งคุณพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ครูบาอาจารย์ เทพ พรหม สิ่งศักดิ์สิทธิ์เข้าสู่ตัว เพื่อคุ้มครองป้องกันภัย และเสริมโชคลาภให้แก่ผู้สวด เนื่องจากในบทสวดมีการระลึกถึงพระสีวลี ผู้ซึ่งเป็นพระอสีติมหาสาวกเอตทัคคะในทางผู้มีลาภมากรวมอยู่ด้วย

การสวดครั้งหนึ่ง มีอานิสงส์แผ่ไปทั่วจักรวาลตลอดสามแดนโลกธาตุ สามารถแผ่ส่วนบุญปรับภพภูมิแก่สรรพสัตว์ ตลอดจนเทวดาประจำตัว ญาติมิตร ครอบครัว เจ้ากรรมนายเวร และหากนำบทสวดนี้ไปสวดหรือแผ่ไปในนรก ไฟนรกจะดับชั่วขณะ นอกจากนี้ การสวดบทพระคาถามหาจักรพรรดินี้ ยังเป็นการสร้างกำแพงแก้วคุ้มกันตัวแก่ผู้สวดอีกด้วย

บทสวดพระคาถามหาจักรพรรดินี้มีพลังงานมากมาย เหมาะอย่างยิ่งที่จะใช้สวดก่อนหรือระหว่างการนั่งภาวนากัมมัฏฐาน เพราะจะก่อให้เกิดกระแสพุทธานุภาพครอบคลุมและคุมการปฏิบัติภาวนาของเรา และหากได้สวดอยู่เป็นประจำ จะสามารถอธิษฐานเรื่องราวใดที่มีข้อติดขัด เรื่องร้ายทั้งหลาย ทำให้ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี นำมาซึ่งความเจริญแก่ผู้สวดทั้งในทางโลกและทางธรรม

วิธีการใช้พระผงกรรมฐานควบคู่ไปกับการสวดมนต์

การใช้พระผงกรรมฐานควบคู่ไปกับการสวดมนต์ โดยกำพระผงนี้ไว้ขณะสวดมนต์ ไม่ว่าจะเป็นบทระลึกถึงพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณก็ดี บทสวดพระคาถามหาจักรพรรดิก็ดี หรือบทสัพเพฯ ก็ดี เป็นการทำให้จิตเรามีกำลังเป็นอย่างยิ่ง กำลังที่เกิดจากการที่เราสวดและแผ่บุญออกไปนี้จะแผ่ออกรอบตัวคลุมไปทั่วจักรวาล

หากสามารถกระทำได้ ก็ควรกำพระผงนี้ ทำใจให้สบาย สวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิไปเรื่อย ๆ เป็นการน้อมกำลังพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณเข้าสู่จิต เพื่อยกระดับจิตใจให้ละเอียดยิ่งขึ้นตามไปด้วย

วิธีการใช้พระผงกรรมฐานควบคู่ไปกับการภาวนา

การฝึกปฏิบัติภาวนาด้วยการกำพระผงกรรมฐานนี้ จะช่วยให้ผู้ที่กำองค์พระสามารถรวมจิตเป็นสมาธิได้เร็วกว่าการฝึกด้วยตนเองมากนัก เพราะได้กำลังจากองค์พระมาเสริมที่ดวงจิตด้วย โดยการกำพระผงกรรมฐานแล้วสวดระลึกถึงพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ สวดอาราธนาศีล สวดบูชาหลวงปู่ทวด หลวงปู่ดู่ สวดขอขมาพระรัตนตรัย แล้วต่อด้วยการสวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิ จากนั้นจึงทำสมาธิภาวนาในอิริยาบถที่เราถนัด กำองค์พระไว้ในมือ น้อมนึกอาราธนากำลังจากองค์พระมาที่จิต เป็นการเพิ่มกำลังจิตในการภาวนา แล้วน้อมพลังงานนี้มายังฐานที่เราใช้ในการทำสมาธิตามที่ถนัด เช่น อานาปานสติ เป็นต้น แต่ในที่นี้ขอแนะนำให้สวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิ และกำหนดนิมิตเป็นพระพุทธรูปทรงเครื่องจักรพรรดิ หลวงปู่ทวด หรือหลวงปู่ดู่ก็ได้ กำหนดนิมิตนี้เบา ๆ พร้อมไปกับการภาวนาคำบริกรรม เมื่อทำได้คืบหน้าแล้วจะรู้ที่จิตเอง เมื่อถึงจุดหนึ่งก็จะทำให้สามารถสัมผัสโลกทิพย์ อันจะมีประโยชน์อย่างยิ่ง ทำให้เราเข้าใจความจริงของธรรมชาติได้ และหากจิตเราสบาย ๆ องค์พระในมือจะดิ้นได้

วิธีการใช้พระผงกรรมฐานเพื่อประโยชน์ต่างๆ

วิชานี้อาศัยบารมีของพระ และบารมีรวมของหลวงปู่ดู่เป็นที่สุด หลวงปู่ท่านไม่ต้องการสิ่งใดจากเรา แค่ขอให้เราท่านเป็นคนดี รู้จักคิดถึงตนเองและผู้อื่น สร้างประโยชน์ให้สาธารณชนด้วยวิชาของหลวงปู่ การที่เราช่วยเหลือผู้อื่น ก็ย่อมเป็นการช่วยเหลือตัวเราเองไปด้วยโดยปริยาย อานิสงส์ผลบุญก็จะบังเกิดแก่เราได้โดยง่าย ดังนั้น เราจึงสามารถสร้างบุญได้ทุกวัน ด้วยพระผงกรรมฐานของหลวงปู่หลวงตานี้เอง

การใช้อธิษฐานทำน้ำมนต์รักษาโรค

นำพระที่เลี่ยมแล้วหรือยังไม่เลี่ยมก็ได้ มากำสวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิ แล้วอธิษฐานว่า "...ข้าพเจ้าขออาราธนาอัญเชิญพระบารมีรวม แห่งองค์สมเด็จพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้า พระอรหันตาขีณาสพเจ้าทั้งหลาย พระธรรม บารมีรวมแห่งพระอริยะสงฆ์ ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยมีบารมีรวมของหลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ เป็นที่สุด ขอหลวงปู่ได้โปรดรวมบารมีทั้งหมดทั้งมวล แผ่มายังน้ำบริสุทธิ์นี้ ให้มีพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ และมหิทธานุภาพ เพื่อใช้ในการมงคลทั้งปวง เพื่อใช้ในการปรับธาตุทั้ง 4 และรักษาโรคภัยไข้เจ็บทุกประเภท ขอบารมีของหลวงปู่ จงโปรดให้เป็นไปตามคำอธิษฐานแห่งข้าพเจ้านี้ด้วยเถิด..." จากนั้นค่อยๆ จุ่มพระลงในภาชนะใส่น้ำ สวดบทสัพเพฯ อัญเชิญพระเข้าตัว บทอธิษฐาน

เราสามารถแช่พระผงกรรมฐานนี้ไว้ในภาชนะใส่น้ำได้ตลอด โดยไม่ต้องกังวลว่าพระจะเปื่อยหรือละลายไป

การใช้อธิษฐานรวมบุญเพื่อความคล่องตัวในทุกๆ เรื่อง

ให้ทรงกำลังใจเป็นทานบารมี ปรารถนาที่จะช่วยเหลือบุคคลที่สมควรจะได้รับความช่วยเหลือ จากนั้นกำพระผงกรรมฐาน แล้วตั้งจิตกำหนดตั้งองค์พระเป็นพระพุทธนิมิตก็ดี หลวงปู่ทวดก็ดี หรือหลวงปู่ดู่ก็ดี แล้วอธิษฐานว่า

"...ด้วยอำนาจบารมีแห่งพระมหาจักรพรรดิทุก ๆ พระองค์ นับตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยมีพระบารมีแห่งสมเด็จองค์ปฐมบรมจักรพรรดิเป็นประธาน และมีพระบารมีรวมพระมหาจักรพรรดิของหลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ เป็นที่สุด ขอได้โปรดรวมกองบุญของข้าพเจ้า ...(นาม)... เพื่อเบิกมาใช้ให้มีความคล่องตัวในทุกเรื่อง หากมีเรื่องอันใดติดขัด ขอให้คล่องดั่งน้ำที่ไหลออกจากคนโท ที่ไหลจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ เรื่องอันใดคล่องตัวอยู่แล้ว ขอให้คล่องตัวยิ่งขึ้นไป ขึ้นชื่อว่าความอดอยาก ความยาก ความจน ความไม่มี ขอจงอย่าได้บังเกิดมีแก่ข้าพเจ้า นับตั้งแต่นี้ ตราบกระทั่งข้าพเจ้าเข้าสู่พระนิพพานด้วยเถิด โดยเฉพาะกาลนี้ ขอให้มีความคล่องตัวในเรื่อง...(อธิษฐานขอเอา เช่น การค้าขาย การติดต่อเจรจา ฯลฯ) ด้วยเถิด..." จากนั้นสวดบทสัพเพฯ อัญเชิญพระเข้าตัว บทอธิษฐาน

การใช้อธิษฐานให้บุตร คนรัก บริวาร หรือคนในปกครองอยู่ในโอวาท รวมถึงเจ้านายที่เป็นมิจฉาทิฐิ ให้เป็นคนดีขึ้น จิตใจเยือกเย็นขึ้น

เป็นการใช้กำลังของพระผงกรรมฐานควบคู่ไปกับพรหมวิหารธรรม และให้กระทำตอนที่บุคคลนั้นหลับอยู่ หากใช้คู่กับการครอบวิมานก็จะได้ผลดียิ่งขึ้น โดยกำพระผงกรรมฐานแล้วสวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิจนจิตสงบดี แล้วอธิษฐานว่า

"...ด้วยอำนาจบารมีแห่งพระมหาจักรพรรดิทุก ๆ พระองค์ นับตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยมีพระบารมีแห่งสมเด็จองค์ปฐมบรมจักรพรรดิเป็นประธาน และมีพระบารมีรวมพระมหาจักรพรรดิของหลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ เป็นที่สุด ขอได้โปรดกล่อมเกลาปรับสภาพร่างกายและจิตใจของ...(นามของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล)... ให้ดีขึ้น ขอให้มีร่างกายแข็งแรง จิตใจเยือกเย็น เบิกบาน ให้มีหิริโอตตัปปะ มีจิตใจฝักใฝ่แต่ความดี เกลียดกลัวความชั่วทั้งปวง ให้เป็นคนว่านอนสอนง่าย อยู่ในโอวาท ...(อื่น ๆ ตามแต่จะอธิษฐาน)... หากแม้นเขาดื้อดึงเพียงใด ด้วยอำนาจของจักรแก้วพระจักรพรรดิ จงโปรดสั่งสอนให้หลาบจำรู้สำนึกด้วยเถิด..." จากนั้นสวดบทสัพเพฯ อัญเชิญพระเข้าตัว บทอธิษฐาน

การใช้อธิษฐานทำน้ำมนต์ป้องกันและถอนแก้คุณไสย อวิชชาต่าง ๆ

พระผงกรรมฐานสูตรของหลวงปู่ดู่นี้ สามารถใช้ป้องกันคุณไสยได้ แต่ในบางกรณีที่ไม่ได้คล้องพระติดตัวไว้ หรือด้วยบุพกรรมนำพา เมื่อพบว่าตนเองต้องคุณไสยให้รีบอาราธนาพระผงกรรมฐานนี้คล้องคอ หรืออธิษฐานทำน้ำมนต์เพื่อใช้กินและอาบ โดยจุ่มพระลงในภาชนะใส่น้ำ แล้วอธิษฐานว่า "...ข้าพเจ้าขออาราธนาอัญเชิญพระบารมีรวม แห่งองค์สมเด็จพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้า พระอรหันตาขีณาสพเจ้าทั้งหลาย พระธรรมบารมีรวมแห่งพระอริยะสงฆ์ ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยมีบารมีรวมของหลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ เป็นที่สุด ขอหลวงปู่ได้โปรดรวมบารมีทั้งหมดทั้งมวลแผ่มายังน้ำบริสุทธิ์นี้ ให้มีพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ และมหิทธานุภาพ เพื่อใช้ในการรักษาโรคอันเกิดแต่คุณไสยนี้ด้วยเถิด..." จากนั้นค่อย ๆ จุ่มพระลงในภาชนะใส่น้ำ สวดบทสัพเพฯ อัญเชิญพระเข้าตัว บทอธิษฐาน

หากต้องการป้องกันรอบเขตบ้าน ให้นำน้ำมนต์ไปรดรอบ ๆ บ้าน อธิษฐานขอบารมีหลวงปู่ดู่ แล้วสวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิ 1 จบ สวดบทสัพเพฯ อัญเชิญพระเข้าตัว บทอธิษฐาน และอธิษฐานครอบดวงแก้วให้แก่บ้าน

วิธีการกำหนดจิตถามพระในเรื่องการปฏิบัติ และปัญหาชีวิตที่แก้ไม่ตกทุกเรื่อง

ให้ทำใจสบาย ๆ กำพระแล้วกำหนดให้เห็นรูปหลวงปู่ แล้วกราบเรียนถามตรง ๆ เช่น "...หลวงปู่ลูกจะทำอย่างไรกับปัญหาอุปสรรค...(เหตุเรื่องหนึ่งเรื่องใด)...ดีครับ?..." จากนั้นให้ทำใจสบาย ๆ ไม่ต้องเคร่งเครียด ไม่ต้องเงี่ยหูฟังว่าหลวงปู่จะตอบหรือไม่ บางครั้งหลวงปู่ไม่ตอบเป็นคำพูด แต่จะแสดงให้เห็นเป็นภาพ หรือจะมีเหตุการณ์บางอย่างให้รู้ได้เองว่าควรทำอย่างไรกับเหตุนั้น ๆ บางครั้งก็เป็นจิตรู้ขึ้นมาเองว่าทำอย่างไรจึงจะถูกต้องเหมาะสม

วิธีการฝึกจิต

หลักสำคัญในการฝึกจิตนั้นก็คือ ทำตัวให้สบาย ทำใจให้สนุก นั่นคือ การตั้งจิตให้สบาย กำพระหรือกำหนดนึกรู้เห็นพระ (จะเป็นพระพุทธนิมิตก็ดี หลวงปู่ทวดก็ดี หรือหลวงปู่ดู่ก็ดี เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ตั้งองค์พระ) วางอารมณ์จิตเบา ๆ วางลมหายใจสบาย ๆ ตามปรกติ และภาวนาพระคาถาในใจไปเรื่อย ๆ

ทำอยู่ทุกอิริยาบถ ยืน เดิน นั่ง นอน ยามหลับ ยามตื่น รู้ตัว มิรู้ตัว ให้ภาวนาและตั้งองค์พระ (คือการกำหนดภาพพระ) ไว้ตลอด ทำทุกครั้งเมื่อมีสติระลึกรู้ ไม่ต้องบังคับ ไม่ต้องเกร็ง ให้ทำอย่างสบาย ๆ

ยามจะหลับ ให้ภาวนาไปจนหลับ ยามตื่น ให้รีบภาวนาจนมีสติดีแล้ว ให้นึกถึงพระ พร้อมทั้งอธิษฐานว่า "...ข้าพเจ้า ...(นาม)... ขออาราธนาบารมีแห่งพระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอริยบุคคลทุกชั้นภูมิ และพระมหาจักรพรรดิ ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน อนาคต โดยมีบารมีรวมของพระศรีอาริยเมตไตรยเป็นที่สุด ขอได้โปรดยกจิตของข้าพเจ้า ขึ้นสู่ภาวะพระกรรมฐานทั้ง 40 ทัศ พระปิติทั้ง 5 และวิปัสสนาญาณทั้ง 9 ขอพระกรรมฐานทั้ง 40 ทัศ พระปิติทั้ง 5 และวิปัสสนาญาณทั้ง 9 จงมาบังเกิดปรากฏในกายทวาร ในวจีทวาร ในมโนทวาร ของข้าพเจ้า ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

ขอได้โปรดยกจิตของข้าพเจ้า ขึ้นสู่ภาวะเมฆจิต สามารถกำหนดจิตรู้ภาวะ-การณ์ต่าง ๆ ทั้งเหตุผล อดีต อนาคต และปัจจุบัน ได้ทุกขณะจิตที่ปรารถนาจะรู้ เมื่อรู้แล้ว ขอให้เห็นภาพนั้นได้ชัดเจนแจ่มใส และพยากรณ์ได้ตามความเป็นจริงทุกประการ เหตุที่จะพึงบังเกิดแก่ข้าพเจ้า ขอให้ข้าพเจ้าได้รู้เหตุนั้นโดยมิต้องกำหนดจิต แม้แต่ประการใด ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด..." (ให้อธิษฐานให้ได้ทุกวัน จะกันเผื่อได้ดีมาก)

จากนั้นสวดบทสัพเพฯ อัญเชิญพระเข้าตัว บทอธิษฐาน

ต่อไปก็ให้ภาวนาเบา ๆ สบาย ๆ ยืน เดิน นั่ง นอน ยามหลับ ยามตื่น รู้ตัว มิรู้ตัว ฯลฯ เช่นนี้เรื่อยไป ตลอดทั้งวัน

เมื่อจะใช้งานหรือจะดูอะไร ก็สวดบทสัพเพฯ อัญเชิญพระเข้าตัว จากนั้นจึงนึกถึงหลวงปู่ดู่ ขอบารมีท่านดูเอา

วิธีการอธิษฐานขอบารมีพระช่วยเหลือในกรณีพิเศษ ในเวลา 20.30 น. ของทุกวัน

ให้เตรียมกายเตรียมใจให้พร้อมก่อนถึงกำหนดเวลา จากนั้นเมื่อถึงเวลา 20.30 น. ให้กำพระผงกรรมฐานแล้วอธิษฐานขอท่านตามความปรารถนา (แต่ต้องดำริชอบประกอบด้วยธรรม และไม่เกินกรรมแห่งตน) แล้วสวดมนต์ตามแบบของหลวงปู่ อธิษฐานซ้ำอีกครั้งหลังจากที่สวดมนต์เสร็จแล้ว หากทำเช่นนี้ทุกวันก็จะเป็นการเร่งให้ได้ผลเร็วยิ่งขึ้น

วิธีการอธิษฐานครอบดวงแก้วให้แก่บ้าน เพื่อป้องกันรังสี ในกรณีที่เกิดภาวะสงครามที่มีการใช้กัมมันตรังสี

ในเรื่องนี้ หลวงปู่ดู่ท่านมองการณ์ไกลมาเป็นเวลานานแล้ว พระที่หลวงปู่สร้าง และพระที่สร้างตามสูตรของหลวงปู่ สามารถกันรังสีได้ทุกองค์แก่ผู้ที่คล้องบูชาติดตัว ในกรณีที่ต้องการให้ครอบคลุมทั้งบ้าน จะต้องอัญเชิญพระไว้ที่บ้าน 1 องค์ และทำการอธิษฐานดังนี้

อัญเชิญพระผงกรรมฐานของหลวงปู่ หรือพระผงกรรมฐานที่สร้างตามสูตรของหลวงปู่มาอธิษฐานทำน้ำมนต์ โดยควรเลือกเวลา 20.30 น. เพราะต้องอาศัยกำลังใหญ่ (ช่วงเวลานี้ หลวงตานำเทพ พรหม ร่วมสวดพระคาถามหาจักรพรรดิ) โดยนำพระผงกรรมฐานแช่ในภาชนะที่เหมาะสม เช่น ขันน้ำมนต์ และให้แช่ไว้อย่างนั้นตลอด เพื่อจะได้เป็นหัวเชื้อน้ำมนต์ไว้สำหรับใช้ในการอื่น ๆ

ให้ตั้งจิตดี ๆ น้อมระลึกถึงหลวงปู่ดู่ แล้วกล่าวคำอธิษฐานว่า"...ข้าพเจ้าขออาราธนาอัญเชิญพระบารมีรวม แห่งองค์สมเด็จพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้า พระอรหันตาขีณาสพเจ้าทั้งหลาย พระธรรม บารมีรวมแห่งพระอริยะสงฆ์ ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยมีบารมีรวมของหลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ เป็นที่สุด ขอหลวงปู่ได้โปรดรวมบารมีทั้งหมดทั้งมวล แผ่มายังน้ำ

บริสุทธิ์นี้ ให้มีพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ และมหิทธานุภาพ ในการป้องกัน ขจัดทำลายรังสีและพลังงานอันไม่ดีทั้งปวง ที่เข้ามาในอาณาบริเวณเขตน้ำ-มนต์แห่งนี้ ให้เกิดเป็นปราการแก้ว 7 ชั้น คุ้มครองทั้ง 6 ทิศ คือ เบื้องหน้า เบื้องหลัง เบื้องซ้าย เบื้องขวา เบื้องบน และเบื้องล่าง ให้กระแสเย็นแห่งน้ำมนต์นี้จงเปล่งออกไปเป็นรัศมีเรืองรอง คุ้มครองป้องกันและครอบคลุมบ้านทั้งหลังของข้าพเจ้านี้ ให้ผู้ที่อาศัยอยู่ภายในบ้านนี้จงร่มเย็น ปลอดภัยจากอันตรายทั้งหลายทั้งปวงด้วยเถิด...” จากนั้นจึงสวดบทสัพเพฯ อัญเชิญพระเข้าตัว บทอธิษฐาน

จากนั้นให้นำน้ำมนต์ไปรดรอบ ๆ บ้าน แล้วตั้งภาชนะใส่น้ำมนต์ที่มีพระผงกรรมฐานแช่อยู่ไว้ในที่อันควร หมั่นเติมน้ำอย่าให้แห้ง นอกจากนั้น น้ำมนต์นี้ยังสามารถใช้ทั้งกินทั้งอาบได้อีกด้วย

วิธีการแผ่ส่วนบุญ ปรับภพภูมิ

กำลังของพระผงกรรมฐานมีอานุภาพมาก เพราะเป็นกำลังที่หลวงปู่หลวงตาอธิษฐานรวมจากพระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้าทุกพระองค์ พระธรรม บารมีรวมพระอริยะสงฆ์ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยมีบารมีรวมของหลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ เป็นที่สุด พระผงกรรมฐานจึงมีอานุภาพครอบจักรวาล หากฉลาดในการนำไปใช้ย่อมมีประโยชน์มหาศาลแก่ทั้งตนเองและผู้อื่น

เราสามารถน้อมนำกำลังของพระผงกรรมฐาน แผ่ให้ภพภูมิและวิญญาณต่าง ๆ เพื่อปรับสภาวะของภพภูมิและวิญญาณนั้น ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไป

กำพระผงกรรมฐานไว้ในมือ แล้วกล่าวคำอธิษฐานว่า “...ข้าพเจ้าขออาราธนาอัญเชิญบารมีรวมพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ นับตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยมีบารมีรวมของหลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ เป็นที่สุด ขอได้โปรดส่งวิญญาณ ปรับภพภูมิดวงวิญญาณของ...(เอ่ยนาม หรือกำหนดเป็นภาพสถานที่ที่ดวงวิญญาณนั้นสถิตอยู่)...ให้ไปสู่สุคติด้วยเถิด...” จากนั้นจึงสวดบทสัพเพฯ อัญเชิญพระเข้าตัว บทอธิษฐาน

เมื่อเดินทางไปยังสถานที่ใดก็ตาม ให้หมั่นส่งวิญญาณเสมอ ๆ ตลอดทางที่ไป และเมื่อถึงยังสถานที่นั้น ๆ โดยเฉพาะเวลาที่ไปจ่ายกับข้าวในตลาดสด ซึ่งมีวิญญาณสัตว์ที่เพิ่งตาย และที่ตกค้างวนเวียนอยู่มากมายมหาศาล รวมไปถึงเจ้ากรรมนายเวรของตน แม้อาหารที่รับประทานเข้าไป ก็ควรได้แผ่ส่วนบุญส่งวิญญาณให้เนื้อสัตว์ที่ถูกนำมาปรุงเป็นอาหารด้วย

ประโยชน์ของการแผ่ส่วนบุญนี้มีมากมาย กล่าวคือ เมื่อส่งวิญญาณให้ไปสู่ภพภูมิที่ดีแล้ว ต่อไปเมื่อมีวาระเขาก็จะกลับมาช่วยเรา เป็นการผูกมิตรกับเหล่าวิญญาณทั้งหลายตามสถานที่ที่เราไปสู่ การแผ่ส่วนบุญส่งวิญญาณนี้ยังเป็นการช่วยล้างพิษของอาหาร ที่เกิดจากแรงอาฆาตพยาบาทของสัตว์ที่ถูกฆ่า ซึ่งก่อให้เกิดโรคต่าง ๆ ในร่างกายคน

ด้วยเหตุนี้ หลวงตาท่านจึงมักแนะนำให้ศิษยานุศิษย์แผ่ส่วนบุญ ปรับภพภูมิส่งวิญญาณอยู่เสมอ ๆ

วิธีการครอบวิมาน

การครอบวิมาน เป็นการส่งกำลังบุญไปยังมนุษย์และสัตว์ ที่ยังมีชีวิตอยู่ การครอบวิมานสามารถทำให้แก่ตนเองและผู้อื่นได้ ในกรณีที่ครอบให้แก่ตนเองนั้น สามารถทำได้โดยการสวดพระคาถามหาจักรพรรดินั่นเอง ผู้ที่สวดท่องพระคาถานี้อยู่เป็นประจำ จะมีวิมานครอบให้โดยอัตโนมัติ เมื่อจิตจะออกจากร่าง จะเห็นวิมานนั้น แล้วบารมีพระท่านจะเกิดนิมิตเป็นแสงนำทางผู้นั้นไปสุคติภูมิตามกำลังบุญที่ได้ทำไว้

ส่วนการครอบวิมานให้แก่ผู้อื่น สามารถกระทำได้โดยการอธิษฐานขอบารมีหลวงปู่ดู่เป็นที่สุด แล้วนิมิตภาพหลวงปู่ซ้อนไปยังบุคคลผู้นั้น หรือหลาย ๆ คนพร้อมกันทีเดียวเลยก็ได้ อีกวิธีหนึ่งก็คือการตั้งจิตอธิษฐานขอให้หลวงปู่ครอบให้ (สามารถอธิษฐานขอให้หลวงปู่ครอบวิมานให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นก็ได้)

สาระสำคัญของการครอบวิมาน คือการตั้งจิตอธิษฐานขอบารมีหลวงปู่ และความมีจิตเมตตากรุณาของผู้ที่จะครอบวิมานให้แก่ผู้อื่น ในการนี้ผู้ที่จะครอบวิมาน

ให้แก่ผู้อื่นอาจจะเห็นหรืออาจจะไม่เห็นวิมานนั้นก็ได้ แต่ขอให้มีความเชื่อมั่นว่า เมื่อได้ตั้งจิตอธิษฐานขอบารมีหลวงปู่ครอบวิมานให้แก่ผู้ใดแล้ว ผู้นั้นก็จะได้รับการครอบวิมานจากหลวงปู่อย่างแน่นอน

แก้วจักรพรรดิ (แก้วมณีนพรัตน์)

แก้วจักรพรรดิ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า แก้วมณีนพรัตน์ นั้น สร้างมาตั้งแต่สมัยที่หลวงปู่ดู่ยังทรงขันธ์อยู่ โดยท่านใช้ปูนซีเมนต์ขาวผสมกับผงจักรพรรดิ ปั้นเป็นลูกกลม ๆ เจาะรูทะลุตรงกลาง แล้วร้อยเชือกแจกเด็ก ๆ แถววัดสะแก เคยมีเหตุการณ์เด็กที่แขวนลูกแก้วจักรพรรดิตกน้ำแล้วไม่จม ทำให้เป็นที่ต้องการของชาวบ้าน อีกทั้งว่ากันว่าขอได้ตามใจนึก จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ลูกแก้วสารพัดนึก

หลวงตาม้าเป็นผู้สืบทอดวิชาการสร้างพระผงจักรพรรดิ (พระผงกรรมฐาน) และลูกแก้วจักรพรรดินี้มาจากหลวงปู่ดู่ แต่เนื่องจากการทำลูกแก้วจักรพรรดิด้วยผงปูน ต้องใช้วิธีปั้นทีละลูก ใช้เวลาทำมาก และเนื่องจากปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถผลิตลูกแก้วสำเร็จ และหาซื้อได้ง่าย ลูกศิษย์จึงซื้อลูกแก้วเหล่านั้นมาให้หลวงตาอธิษฐานจิตให้เป็นลูกแก้วจักรพรรดิ ซึ่งหลวงตาบอกว่ามีคุณสมบัติเหมือนกับลูกแก้วจักรพรรดิที่ทำจากผงปูนทุกประการ สามารถใช้แทนกันได้ ด้วยเหตุนี้ ลูกแก้วจักรพรรดิของหลวงตาจึงมีแบบชนิดที่เป็นผงปูนปั้น กับชนิดที่เป็นแก้วสำเร็จ

ลูกแก้วจักรพรรดินี้ สามารถนำมาใช้บูชาติดตัว ใช้กำเพื่อช่วยภาวนาทำสมาธิ ใช้อธิษฐานเพื่อทำน้ำมนต์ หรือใช้ในการอธิษฐานเพื่อปรับภพภูมิก็ได้ เช่นเดียวกับพระผงกรรมฐานทุกประการ ในกรณีของการใช้เพื่อปรับภพภูมิ ทำให้ผู้ที่ทำการแผ่บุญไม่ต้องเดินทางไปยังสถานที่นั้น ๆ บ่อย แต่จะใช้การวางลูกแก้วไว้ในสถานที่นั้นแทน แล้วอธิษฐานขอให้ลูกแก้วจักรพรรดิแผ่บุญออกไปเองโดยอัตโนมัติ เหล่าวิญญาณที่ประจำอยู่สถานที่นั้น หรือเร่ร่อนผ่านไปยังสถานที่นั้น เมื่อเห็นแสงแห่งบุญที่เปล่งออกจากลูกแก้ว ก็จะสามารถอนุโมทนาในบุญนี้ได้ตลอด

การวางลูกแก้วตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อปรับภพภูมิ จึงเป็นการสงเคราะห์สัตว์โลกทั้งหลายไม่มีประมาณ และเมื่อมีการขยายพื้นที่ในการวางลูกแก้วกว้างขวางออกไปเพียงไร พื้นที่ในการแผ่กระแสบุญบารมีก็จะยิ่งกว้างไกลออกไปเพียงนั้น

การแผ่ส่วนบุญให้แก่พระภูมิ เจ้าที่ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ บุคลากรต่าง ๆ ก่อนที่เราจะไปติดต่องาน ท่องเที่ยว ฯลฯ

เป็นการแสดงความอ่อนน้อม แผ่ความปรารถนาดีไปยังสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ผู้ปกปักรักษาดูแลบริษัท ห้างร้าน หน่วยงาน สถานที่นั้น ๆ ตลอดถึงพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรของสถานที่นั้น

ก่อนที่จะเดินทางไปยังสถานที่ใด ๆ ให้ตั้งจิตระลึกถึงพระภูมิ เจ้าที่ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของสถานที่นั้น ๆ ตลอดถึงพนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง แล้วสวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิ และบทสัพเพฯ อัญเชิญพระเข้าตัว บทอธิษฐานอุทิศแผ่ส่วนบุญให้เสียก่อน จากนั้นจึงอธิษฐานขอให้เมื่อไปถึงสถานที่นั้นแล้วให้ได้รับความสะดวก การติดต่อสำเร็จราบรื่นตามแต่อธิษฐาน สมตามความมุ่งหวังทุกประการ

วิธีการอธิษฐานฝากดวง

ให้ตั้งจิตระลึกถึงหลวงปู่ดู่ แล้วอธิษฐานว่า "...ข้าพเจ้า (เอ่ยนาม) ขอยกให้หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ เป็นพ่อแม่ครูอาจารย์ของข้าพเจ้า (และครอบครัว) ขอให้หลวงปู่ช่วยดูแลข้าพเจ้า (และครอบครัว) ทั้งทางโลกและทางธรรม และขอฝากดวงฝากชีวิตนี้ไว้กับหลวงปู่ ขอหลวงปู่ได้โปรดมีเมตตา อบรมสั่งสอน ปกป้องคุ้มครองดูแลรักษา ชี้นำทาง และประคับประคองชีวิตของข้าพเจ้า (และครอบครัว) ให้อยู่ในครรลองแห่งธรรม นับตั้งแต่บัดนี้ไป จนกว่าข้าพเจ้า (และครอบครัว) จะเข้าสู่พระนิพพาน เทอญ..."

แบบสวดมนต์ จักรพรรดิเปิดโลก
ที่หลวงตานำลูกศิษย์และเทพพรหม โอปปาติกะทั่ว 3 แดน โลกธาตุ
สวดตอน 20.30 น. ของทุกวัน
ตั้งสัจจะอธิษฐาน

ข้าพเจ้าขอตั้งสัจจะอธิษฐาน ขอกราบอาราธนาเมตตาบารมีกำลัง หลวงปู่ทวด หลวงปู่ดู่เป็นที่สุด ขอหลวงปู่ได้โปรดมีเมตตา อาราธนาบารมีรวมแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งแต่สมเด็จองค์ปฐมจนถึงองค์ปัจจุบันบรมมหามหาจักรพรรดิ บารมีรวมพระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ พระธรรมและพระอริยะสงฆ์ทุก ๆพระองค์ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และอนาคต โดยมีบารมีรวมหลวงปู่ทวด หลวงปู่ดู่ และหลวงตาม้าเป็นที่สุด

ขอหลวงปู่ได้โปรดเมตตาน้อมนำภพภูมิต่าง ๆ ทั้งหลาย ตลอด 3 แดนโลกธาตุ อันประกอบไปด้วยเทพ 6 ชั้น พรหม 20 ชั้น เทพพรหมเทวาทุกชั้นฟ้ามหาสมุทร ตลอดทั้งแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล เทพพรหมเทวาที่เกี่ยวพันกับหลวงปู่ทวด หลวงปู่ดู่ หลวงตาม้า เทพพรหมเทวาที่เกี่ยวข้องเกี่ยวพันกับข้าพเจ้า ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ท้าวจตุโลกบาลพร้อมทั้งบริวาร พระยายมราชพร้อมทั้งบริวาร พระศรีสยามเทวาธิราชทุก ๆ พระองค์ วีรบุรุษและวีรสตรีทั้งหลายที่คอยปกป้องรักษาแผ่นดินสยาม ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองทุก ๆ จังหวัด พระเสื้อเมือง พระทรงเมือง พระกาฬชัยศรี พระราหู เจ้ากรุงพาลี แม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระโพสพ พระเพลิง พระพาย พญาครุฑ พญานาค คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ พร้อมทั้งบริวารทั้งหมดทั้งมวล ฤษีและดาบสทั้งหลาย ชาวเมืองลับแล ตลอดถึงโอปปาติกะทั้งหลาย และสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ที่ข้าพเจ้าได้เคยไปอธิษฐานฝากกระแสเอาไว้ และไปยังรูปลักษณ์ทั้งหลายที่ข้าพเจ้าและหมู่คณะได้สร้างขึ้น ขอหลวงปู่ได้โปรดเมตตาน้อมนำท่านทั้งหลายเหล่านี้ มาร่วมสวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิพร้อมกันเพื่อเพิ่มกำลัง

(สามารถเพิ่มเติมได้ตามแนวทางครูบาอาจารย์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านเคารพนับถือ)

บทบูชาพระ

พุทธัง ชีวิตตัง เม ปูเชมิ
ธัมมัง ชีวิตตัง เม ปูเชมิ
สังฆัง ชีวิตตัง เม ปูเชมิ

กราบพระ 6 ครั้ง (กราบด้วยจิต)

พุทธัง วันทามิ (กราบ)
ธัมมัง วันทามิ (กราบ)
สังฆัง วันทามิ (กราบ)
ครูอุปัชฌาอาจาริยคุณัง วันทามิ (กราบ)
มาตาปิตุคุณัง วันทามิ (กราบ)
พระไตรสิกขาคุณัง วันทามิ (กราบ)

บทสมาทานศีล 5

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ
(ว่า 3 ครั้ง)
พุทธัง สรณัง คัจฉามิ ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ สังฆัง สรณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ พุทธัง สรณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สรณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทธัง สรณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สรณัง คัจฉามิ

ปาณาติปาตา เวรมณี สิกขาปะทัง สมาทิยามิ
อะทินนาทานา เวรมณี สิกขาปะทัง สมาทิยามิ
อะพรัหมะจะริยา เวรมณี สิกขาปะทัง สมาทิยามิ
มุสาวาทา เวรมณี สิกขาปะทัง สมาทิยามิ
สุราเมระยะ มัชชะปะมา ทัฏฐานา เวรมณี สิกขาปะทัง สมาทิยามิ
อิมานิ ปัญจสิกขา ปทานิ สมาทิยามิ (ว่า 3 ครั้ง)
สีเลนะ สุคะติง ยันติ สีเลนะ โภคะสัมปทา
สีเลนะ นิพพุติง ยันติ ตัสมา สีลัง วิโส ธะเย

บทอาราธนาพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ
(ว่า 3 ครั้ง)
พุทธัง อาราธนานัง กะโรมิ ธัมมัง อาราธนานัง กะโรมิ สังฆัง อาราธนานัง กะโรมิ

คาถาหลวงปู่ทวด

น้อมระลึกถึงหลวงปู่ทวด แล้วว่าคาถาดังนี้
นะโม โพธิสัตโต อาคันติมายะ อิติ ภะคะวา
(ว่า 3 ครั้ง)

คาถาหลวงปู่ดู่

น้อมระลึกถึงหลวงปู่ดู่ แล้วว่าคาถาดังนี้
นะโม โพธิสัตโต พรหมปัญโญ (อ่านว่า พรหม-มะ-ปัญ-โญ)
(ว่า 3 ครั้ง)

บทขอขมาพระรัตนตรัย

โยโทโส โมหะจิตเต นะพุทธัสมิง ปาปะกะโต มะยา
ขะมะถะ เม กะตัง โทสัง สัพพะปาปัง วินัสสันตุ
โยโทโส โมหะจิตเต นะธัมมัสมิง ปาปะกะโต มะยา
ขะมะถะ เม กะตัง โทสัง สัพพะปาปัง วินัสสันตุ
โยโทโส โมหะจิตเต นะสังฆัสมิง ปาปะกะโต มะยา
ขะมะถะ เม กะตัง โทสัง สัพพะปาปัง วินัสสันตุ

บทสวดพระคาถามหาจักรพรรดิ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ
(ว่า 3 ครั้ง)

นะโมพุทธายะ พระพุทธะ ไตรรัตนะญาณ

มณีนพรัตน์ สีสะหัสสะ สุธรรมา

พุทโธ ธัมโม สังโฆ ยะธาพุทโมนะ
พุทธะบูชา ธัมมะบูชา สังฆะบูชา
อัคคีทานัง วะรังคันธัง สีวลี จะ มหาเถรัง
อะหังวันทามิ ทูระโต อะหังวันทามิ ธาตุโย
อะหังวันทามิ สัพพะโส
พุทธะ ธัมมะ สังฆะ ปูเชมิ
(สวดตามกำลังของแต่ละวัน อาทิตย์ 6 จันทร์ 15 อังคาร 8 พุธ 17
พฤหัส 19 ศุกร์ 21 เสาร์ 10)

หลวงตานำลูกศิษย์สัพเพ น้อมบารมีรวมหลวงปู่ดู่ ส่งพลังงานบุญไปช่วยเหลือภพภูมิต่างๆ 3 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 การอธิษฐานสัพเพให้สามแดนโลกธาตุ

ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมีรวมแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งแต่สมเด็จองค์ปฐมจนถึงองค์ปัจจุบันบรมมหาจักรพรรดิ บารมีรวมพระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ พระธรรม และพระอริยะสงฆ์ทุก ๆพระองค์ ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน และอนาคต โดยมีบารมีรวมหลวงปู่ทวด หลวงปู่ดู่ และหลวงตาม้าเป็นที่สุด

ขอหลวงปู่ได้โปรดรวมบารมีทั้งหมดทั้งมวลนี้ น้อมส่งไปยังสามแดนโลกธาตุ มีอบายภูมิเบื้องล่าง มนุษย์ภูมิเบื้องกลาง เทวโลกและพรหมโลกเบื้องสูง ส่งให้ทุกรูปทุกนามที่มีกระแส สามารถรับพลังงานบุญหลวงปู่ได้ ขอเชิญอนุโมทนารับบุญที่ส่งให้นี้ด้วยเทอญ

สัพเพพุทธา สัพเพธัมมา สัพเพสังฆา
พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พลัง
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส
(สวด 5 จบ)

(ขณะที่สวดบทสัพเพฯ ให้กำหนดเห็นเป็นภาพพลังงานบุญ แผ่ออกจากกายหลวงปู่ ส่งผ่านมาที่ตัวเรา แล้วให้เราน้อมจิตแผ่บุญนั้นออกไปยังเป้าหมายที่กำหนด)

พุทธัง อธิษฐามิ ธัมมัง อธิษฐามิ สังฆัง อธิษฐามิ
(ให้อธิษฐานจิต แล้วน้อมนำพลังงานแผ่ออกไป)

ครั้งที่ 2 การอธิษฐานสัพเพแด่องค์บูรพมหากษัตริย์ไทย ให้แด่ผู้สร้างคุณประโยชน์แก่พระพุทธศาสนา แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้แก่ประเทศไทย และแผ่ไปทั่วโลก

ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมีรวมแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งแต่สมเด็จองค์ปฐมจนถึงองค์ปัจจุบันบรมมหาจักรพรรดิ บารมีรวมพระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ พระธรรม และพระอริยะสงฆ์ทุก ๆพระองค์ ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน และอนาคต โดยมีบารมีรวมหลวงปู่ทวด หลวงปู่ดู่ และหลวงตาม้าเป็นที่สุด

ขอหลวงปู่ได้โปรดรวมบารมีทั้งหมดทั้งมวลนี้ น้อมส่งไปยังองค์บูรพมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ ผู้ที่ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาทุกท่าน ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้แก่ประเทศชาติ (กำหนดภาพเป็นแผนที่ประเทศไทย) ให้แก่โลก (กำหนดภาพเป็นแผนที่โลกหรือลูกโลก)

สัพเพพุทธา สัพเพธัมมา สัพเพสังฆา
พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พลัง
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส

(สวด 3 จบ)

(ขณะที่สวดบทสัพเพฯ ให้กำหนดเห็นเป็นภาพพลังงานบุญ แผ่ออกจากกายหลวงปู่ ส่งผ่านมาที่ตัวเรา แล้วให้เราน้อมจิตแผ่บุญนั้นออกไปยังเป้าหมายที่กำหนด)

พุทธัง อธิษฐามิ ธัมมัง อธิษฐามิ สังฆัง อธิษฐามิ

(ให้อธิษฐานจิต แล้วน้อมนำพลังงานแผ่ออกไป)

ครั้งที่ 3 การอธิษฐานสัพเพ ขอหลวงปู่รวบรวมบารมี 10 ของเรา
เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมีรวมแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งแต่สมเด็จองค์ปฐมจนถึงองค์ปัจจุบันบรมมหาจักรพรรดิ บารมีรวมพระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ พระธรรม และพระอริยะสงฆ์ทุก ๆพระองค์ ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน และอนาคต โดยมีบารมีรวมหลวงปู่ทวด หลวงปู่ดู่ และหลวงตาม้าเป็นที่สุด

เมตตารวมบุญบารมีที่ข้าพเจ้าเคยได้สั่งสมอบรมมา จากอดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ ได้แก่ ทาน ศีล เนกขัมมะ ปัญญา วิริยะ ขันติ สัจจะ อธิษฐาน เมตตา อุเบกขา เพื่อนำกำลังนี้มาเป็นประโยชน์ในปัจจุบัน และข้าพเจ้าขอน้อมถวายกำลังบารมีทั้ง 10 นี้ เป็นพุทธะบูชา มหาเตชะวันโต ธัมมะบูชา มหาปัญโญ สังฆะบูชา มหาโภคะวะโห

ขอหลวงปู่ได้โปรดเมตตาน้อมนำบารมีทั้งหมดทั้งมวลนี้ แผ่มายังข้าพเจ้าเป็นเท่าทวีคูณ เพื่อที่ข้าพเจ้าจะได้นำมาเป็นกำลังในการช่วยชาติ ศาสนา ราชบัลลังก์ หมู่คณะ สัตว์ และมนุษย์ทั้งมวล

สัพเพพุทธา สัพเพธัมมา สัพเพสังฆา
พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พลัง
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส
(สวด 5 จบ)

(ขณะที่สวดบทสัพเพฯ ให้กำหนดเห็นเป็นภาพพลังงานบุญ แผ่ออกจากกายหลวงปู่ ส่งผ่านมาที่ตัวเรา แล้วให้เราน้อมจิตแผ่บุญนั้นออกไปยังเป้าหมายที่กำหนด)

พุทธัง อธิษฐามิ ธัมมัง อธิษฐามิ สังฆัง อธิษฐามิ
(ให้อธิษฐานจิต แล้วน้อมนำพลังงานแผ่ออกไป)

คำอธิษฐานในตอนเช้า (สามารถนำไปใช้ในตอนสองทุ่มครึ่งได้เช่นกัน)

เริ่มต้นด้วยการสวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิทันทีที่รู้สึกตัวตื่น จากนั้น ลุกขึ้นล้างหน้า และตั้งจิตสวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิในตอนเช้า 1, 3, 9 จบ หรือจะสวดตามกำลังวันก็ได้ หลังจากสวดเสร็จแล้วให้อธิษฐานแผ่บุญก่อน แล้วสัพเพฯ ไป 5 รอบ เวลาสัพเพฯ ให้นึกถึงคนที่เราต้องการแผ่บุญไปให้ครบ หากมีมากจะสัพเพฯ มากกว่า 5 รอบก็ได้ หรือให้นึกภาพรวมของกลุ่มที่เราต้องการจะแผ่บุญไป อย่างเช่นเรานึกถึงแผนที่ประเทศไทย ก็จะได้ทั้งหมด แม้แต่เทวดาก็จะได้ด้วย จากนั้นให้อธิษฐานรวมบุญดังนี้

"...ข้าพเจ้าขอตั้งสัจจะอธิษฐาน สิ่งที่ข้าพเจ้าอธิษฐานนี้ เป็นการอธิษฐานเพื่อชาติ ศาสนา ราชบัลลังก์ หมู่คณะ สัตว์และมนุษย์ทั้งหลายที่ยังเวียนว่ายตายเกิด

ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมีรวมแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งแต่สมเด็จองค์ปฐมจนถึงองค์ปัจจุบันบรมมหาจักรพรรดิ บารมีรวมพระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ พระธรรม พระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน และอนาคต บารมีรวมหลวงปู่ทวด หลวงปู่ดู่ ตลอดถึงบุญบารมีที่ข้าพเจ้าเคยได้สั่งสมอบรมมา จากอดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ ได้แก่ ทาน ศีล เนกขัมมะ ปัญญา วิริยะ ขันติ สัจจะ อธิษฐาน เมตตา อุเบกขา

ขอหลวงปู่ได้โปรดเมตตา น้อมนำบารมีทั้งหมดทั้งมวลนี้ แผ่มายังข้าพเจ้า เพื่อที่ข้าพเจ้าจะได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในปัจจุบัน ...(ตามแต่อธิษฐาน)...

ข้าพเจ้าขออนุโมทนาบุญกุศลทั้งหมดทั้งมวล แห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งแต่สมเด็จองค์ปฐมถึงองค์ปัจจุบันบรมมหาจักรพรรดิ พระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ พระธรรม พระอริยสงฆ์เจ้าทั้งหลาย หลวงปู่ทวด หลวงปู่ดู่ พระศรีสยามเทวาธิราช หลวงตาม้า และผู้สวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิทั่วทั้งสามแดนโลกธาตุ นับตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต

ข้าพเจ้าขออาราธนาเมตตาบารมีกำลังแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สมเด็จองค์ปฐม สถิตเหนือเศียรเกล้าของข้าพเจ้า พระเดชพระคุณหลวงปู่ทวดอยู่เบื้องซ้าย พระเดชพระคุณหลวงปู่ดู่อยู่เบื้องขวา ขอให้กายทิพย์ของข้าพเจ้าสวดพระคาถามหาจักรพรรดิอยู่ตลอดเวลา ทุกลมหายใจเข้าออกของข้าพเจ้าขอเป็นการสัพเพฯ แผ่กุศลผลบุญไปทั่วทั้งสามแดนโลกธาตุอย่างไม่มีประมาณ แผ่ให้กับเจ้ากรรมนายเวรและผู้เกี่ยวข้องทุกลมหายใจเข้าออก

ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมีหลวงปู่ดู่ สิ่งใดที่บังเกิดกับข้าพเจ้า ไม่ว่าจะเป็นทางตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ ขอข้าพเจ้ารับรู้สิ่งนั้นตามความเป็นจริงทุกประการ

ขอให้ข้าพเจ้าพบแต่ความดีตลอดไป ไม่ว่าข้าพเจ้าจะเกิด ณ ที่แห่งใดในสามแดนโลกธาตุนี้ ขอความขัดข้อง ความไม่มี จงอย่าได้ปรากฏ นับตั้งแต่บัดนี้ ตราบจนข้าพเจ้าเข้าสู่พระนิพพานเทอญ

ข้าพเจ้าขออธิษฐานต่อองค์พระศรีสยามเทวาธิราช ได้โปรดเมตตาขจัดปัดเป่าปัญหาและอุปสรรคในชีวิตข้าพเจ้าให้หมดสิ้นไป

ขออธิษฐานต่อองค์พระอุปคุต โปรดเมตตาช่วยให้การงาน การเงินของข้าพเจ้ามีความคล่องตัว ไม่มีอุปสรรคใด ๆ

ขออธิษฐานต่อองค์พระกาล โปรดเมตตาเลื่อนเวลาแห่งความดีงาม ความสำเร็จทั้งในทางโลกและทางธรรม เข้ามาสู่ชีวิตของข้าพเจ้าโดยพลัน เพื่อนำมาเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมต่อชาติ พุทธศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์สืบไป...”
สัพเพฯ 5 รอบ หรือมากกว่า เวลาสัพเพฯ ให้นึกไปถึงธุรกิจการงานต่างๆ รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง หากมีมาก ให้นึกถึงภาพรวม

การสวดบทพระคาถามหาจักรพรรดิคือการชาร์จพลังงาน
การสัพเพฯ คือการแผ่กระจายพลังงานออกไป

จากนั้นให้อธิษฐานขอหลวงปู่ท่านอีกครั้ง ขอท่านตรง ๆ ง่าย ๆ แต่ต้องขอในสิ่งที่เป็นประโยชน์ และอธิษฐานว่า "...ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมีหลวงปู่ดู่ ด้วยกำลังแห่งพระมหาจักรพรรดิ ขอสิ่งที่ข้าพเจ้าอธิษฐานนี้ สำเร็จเป็นจริงโดยฉับพลันทันใจทุกประการ ด้วยอิมังสัจจะวาจังอธิษฐามิ พุทธังอธิษฐามิ ธัมมังอธิษฐามิ สังฆังอธิษฐามิ..."

องค์ประกอบหลักของวิชาในสายของหลวงปู่ดู่

1. พระผงกรรมฐาน เป็นสื่อกลาง เปรียบเสมือนจานรับสัญญาณดาวเทียม
2. หลวงปู่ดู่ พระบารมีรวมของหลวงปู่ เป็นต้นพลังงานพลังบุญที่จะรวมพลังงานรวมกองบุญกองอื่น เป็นพระบารมีของพระโพธิสัตว์ เปรียบเสมือนสถานีแม่ข่ายส่งคลื่นสัญญาณ
3. ตัวเรา ธาตุ 4 ขันธ์ 5 ของเรานี้เปรียบเสมือนเครื่องรับสัญญาณ
4. จิตอธิษฐานที่มีกำลังด้วยการสวดพระคาถามหาจักรพรรดิ เป็นการปรับคลื่นของเครื่องรับสัญญาณให้ตรงกันกับคลื่นจากสถานีแม่ข่าย
5. ความเข้าใจในหลักการน้อมนำพลังงานมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อทั้งตนเองและผู้อื่น

ทุก ๆ วิชาของหลวงปู่จะต้องมีปัจจัยสำคัญที่จะละเลยเสียมิได้เลย นั่นคือ

1. บทสวดพระคาถามหาจักรพรรดิ
   (เป็นการสร้างพลังงาน ติดต่อกับแหล่งพลังงาน)
2. คำอธิษฐาน (การกำหนดเส้นทางพลังงาน)
3. บทสัพเพฯ (การส่งพลังงาน)
4. จิตสบาย ๆ (ความเป็นทิพย์ที่มีกำลังสูง)

อานิสงส์การสร้างพระพุทธรูปสมเด็จองค์ปฐม

พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน (หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ) ได้ปรารภว่า พระพุทธเจ้าองค์ปฐม เป็นพระพุทธเจ้าพระองค์แรก เป็นต้นแบบแห่งการเป็นพระพุทธเจ้า ทรงต้องบำเพ็ญพระบารมีมากกว่าบุคคลอื่นๆ เพราะไม่มีต้นแบบแห่งการสร้างพระบารมี ทรงลองผิดลองถูกกว่าบารมีจะรวมตัวกัน แม้นว่าพระบารมีรวมแล้วทรงใช้เวลาถึง 40 อสงไขยกำไรแสนกัป ใครสร้างพระพุทธรูปสมเด็จองค์ปฐม ชื่อบัญชีจะเป็นสีทอง ปิดอบายภูมิ ถ้าคนนั้นจะรวยก็จะรวยเร็ว ถ้าหวังพระนิพพานก็จะทำให้เร็วขึ้น <u>เป็นเหตุและปัจจัยสำหรับผู้ปฏิบัติในการเร่งมรรคผลนิพพาน</u> คือหมายถึงจะเร่งบารมีคนสร้างและผู้ร่วมสร้างได้สำเร็จเร็วขึ้น และผู้ที่ร่วมกันสร้างพระพุทธรูปสมเด็จองค์ปฐมจะมีอานิสงส์ ดังนี้ คือ

1. เป็นผู้ถึงซึ่งพุทธานุสติ
2. เป็นผู้ปิดอบายภูมิ
3. เป็นผู้เจริญด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติ
4. เป็นผู้มีปัญญาและสมาธิมั่นคง
5. เป็นผู้มีความเจริญก้าวหน้าในกิจการทั้งปวง
6. เป็นผู้มีฐานะมั่นคง
7. เป็นผู้ที่ไม่มีการถอยหลังแก่ทางโลกและทางธรรม
8. เป็นผู้สมบูรณ์แก่ฐานะอันเจริญ คือ ญาติ และบริวาร
9. เป็นผู้เป็นที่รักแก่มนุษย์ อมนุษย์ และเทวดา
10. เป็นผู้สร้างแสงสว่างแก่สรรพสัตว์

รายชื่อผู้ร่วมจัดพิมพ์หนังสือ

1.	พระอาจารย์วรงคต วิริยะธโร (พระเดชพระคุณหลวงตาม้า) วัดพุทธพรหมปัญโญ	ประธานอุปถัมภ์	
2.	คุณชุติมา พุ่มศิริ	15,000	บาท
3.	คุณจันทิมา มุ่งก่อกลาง	5,640	บาท
4.	คุณธรรช อภิรติปัญญา และญาติมิตร	5,400	บาท
5.	คุณกวีอร ยังประภากร	3,100	บาท
6.	คุณสมศรี ประทุมสุวรรณ	3,000	บาท
7.	คุณจันทร ศรีสุวรรณศักดา,คุณเบญจวรรณ คงใย	3,000	บาท
8.	คุณสุวิชัย ธุระกิจถาวร	2,422	บาท
9.	คุณดวงภา มะโนคำ (เขาพระราชา)	2,000	บาท
10.	คุณคมสันต์ ว่องสาริกิจ และเพื่อน ๆ	1,950	บาท
11.	คุณวัญชรัตน์ ทองอุปการ,คุณปิติ เล็กอุทัย	1,800	บาท
12.	คณะศรัทธาพระเรืองฤทธิ์	1,800	บาท
13.	คณะสายบุญคุณเพ็ญ	1,600	บาท
14.	คุณกุลธิดา สารา,คุณปารณีย์ ดียิ่ง	3,090	บาท
15.	นพ.พีร์ – พญ.ปฐมิณฑิตา วิฑูรพณิชย์	1,500	บาท
16.	นาวาโท สุนทร ศรีวิเชียร,พลอากาศตรี โสภณ ขาวสำรวย	3,000	บาท
17.	คุณนันทพร ไชยวงศ์น้อย (เจ้าหน้าที่พัฒนาการอำเภอสันทราย จ.เชียงใหม่)	1,500	บาท
18.	คุณอำไพ–คุณปรีชา–คุณสุวิจัขณ์–ด.ญ.สุพิชฌาย์ สุพรรณพงศ์,คุณอุไร บุญราศรี	1,115	บาท
19.	คุณจักรพงษ์ ราวีศรี	1,050	บาท
20.	คุณพฤกษา ชาวน่าน	1,000	บาท
21.	บริษัท รัตน์เพชร เจมส์ จำกัด,คุณจินหยิน ซิงและครอบครัว กัลยาณมิตรและบริวาร	3,750	บาท
22.	คุณธงชัย ปริญานุภาพ และครอบครัว,ร้านพลอยไทย,ร้านหยกปิติ	1,740	บาท
23.	ร้านพลอยไทย พร้อมกัลยาณมิตร และบริวาร คุณพวงอ้อ วีราวรรณวัฒน์,คุณจำปา พจนาวราพันธ์	1,500	บาท
24.	Mama Shujuan Wang และครอบครัว	1,100	บาท
25.	คุณแม่นัยนา มาคล้าย และครอบครัว	750	บาท
26.	คุณเซงเหนง ซิง และครอบครัว	480	บาท
27.	คุณจินตนา เหมะรังษี และครอบครัว	300	บาท
28.	คุณกนกพร พรสุรัตน์	1,000	บาท
29.	คุณสมจิตร สดับรส	900	บาท
30.	คุณสลักพร สดับรส	800	บาท
31.	คุณสมปอง แดงน้อย	600	บาท
32.	คุณอชิรญา แดงน้อย,คุณขวัญดาว ธัญญูวนิช	300	บาท
33.	คุณชุติกาญจน์ ทรวงแก้ว และครอบครัว	300	บาท
34.	คุณบุญสม–คุณนุดี สีสุวรรณ์,คุณนที สุขมานพ	400	บาท
35.	คุณลลิตา สีสุวรรณ์,คุณณัฐชยา สีสุวรรณ์	300	บาท
36.	คุณเฉลิม–คุณนุกูล–คุณอลงกร สดับรส,คุณชลอ สดับรส	400	บาท
37.	คุณบรรเจิด จั่นงิ้ว,คุณสุภัทรา พิทักษ์,ร้านธิชาสังฆภัณฑ์ แม่ชีชลธิชา จั่นงิ้ว,สามเณรภาณุมาศ เจริญขุน,พลทหารชญานิน เจริญขุน	2,600	บาท
38.	บริษัท เค พี สแกน จำกัด	1,500	บาท
39.	คุณวรภพ คงอิ่ม	600	บาท
40.	คุณฐาณิศวร์ อ่อนสุวรรณ์,คุณอรุณี ยอดผ่านเมือง	1,000	บาท
41.	คุณวิชัย กอจิรัฐติกาล	200	บาท
42.	คุณฝน–คุณรุ้ง–คุณก้อย บารมีรัตนชัย	1,500	บาท
43.	พ.อ.ณัฐภัทร–คุณละเมียด ศิริพร	500	บาท
44.	คุณบุญเยื้อน–คุณพัชรินทร์–คุณภัทรจิตรา นพคุณางกุล	300	บาท
45.	คุณธัญญา รัตนาธนสกุล,คุณวนิดา ศุภมิตรพิบูลย์	300	บาท
46.	คุณเฉลิมชัย มาดีตระกูล,คุณจารุวรรณ เที่ยงสันเทียะ,คุณเบ็ญจวรรณ มาดีตระกูล	1,000	บาท
47.	คุณบุญส่ง แซ่เฮง,คุณจู แซ่เฮง,คุณพรทิพย์ แซ่เฮง	300	บาท
48.	คุณสุวรรณ ขำเมือง	500	บาท
49.	คุณแม่สมบุญ พูนสมบุญทรัพย์	200	บาท
50.	คุณไพจิตร ชัยกลาง พร้อมครอบครัว,คุณกุสิสรา ปรีชา พร้อมครอบครัว	500	บาท
51.	ครอบครัวธรรมยา,ครอบครัวไชยวงศ์น้อย,ครอบครัวประดิษฐพรกุล	4,500	บาท
52.	คุณอรุณี–คุณภิญญูดา–คุณภัทรภร นุ่นละออง ด.ช.กันตพัฒน์–ด.ญ.ปุญชรัสมิ์ ตั้งสุจริตธรรม	1,000	บาท

53.	คุณรัชดาวัลย์ วาสนากุลไพศาล,คุณจงกล เฟืองอัตโน,ด.ช.ฐิติพงษ์ ยศบรรดาศักดิ์	500	บาท
54.	คุณพรรณทิพา-คุณกมลชนก คล้ายสถิตย์ อุทิศให้คุณแม่สุกัญญา คำวงษา	1,000	บาท
55.	แม่ชีทัศนีย์ สุทธาภรณ์ และญาติโยม	1,000	บาท
56.	คุณสุพรทิพย์ ธนภัทร์จิรโชติ และครอบครัว	1,000	บาท
57.	แม่ชีแก้ว จินดารัตน์ อภิรักษ์มนตรี และครอบครัวอภิรักษ์มนตรี	600	บาท
58.	คุณจิตศิลป์ อภิรักษ์มนตรี,คุณนฤมล น้อยรัชชุกร	500	บาท
59.	คุณศิรดา-คุณปรานต์ฉัฏ-คุณตรัยกัญจนภูมิ พรนิยมสิริ	300	บาท
60.	คุณดุจฤดี จิตสุจริตวงศ์,คุณจิระภา สุทธิจานุวัฒน์,คุณณัฐพร สุวรรณฤกษ์	300	บาท
61.	คุณพรสวรรค์ พิทักษ์เทพสมบัติ,คุณพรพรรณ เกียรติภาคภูมิ	1,000	บาท
62.	คุณสุวรรณ-คุณเรวดี-คุณฐิติศักดิ์-คุณสมรักษา-คุณเสนีย์ วิชิตชีพ	500	บาท
63.	คุณชื่น-คุณอัญชัญ-ด.ช.แทนชนก บุญมี	185	บาท
64.	ว่าที่ร้อยตรีอนุชา-คุณมยุรฉัตร-ด.ญ.พิชามญชุ์ พันธ์เครือบุตร	150	บาท
65.	คุณเจนจิรา คงสมบัติ,คุณอเนชา กอฝั้น,คุณนิคม แปงทา	120	บาท
66.	คุณอุไรวรรณ แตกหัก,คุณศิยารักษ์ วงค์ไชย,ด.ช.ดรัณภพ เมืองยศ	45	บาท
67.	คุณกชพรรณ สุขเกษม,คุณจิณห์จิรา เรืองลอยขำ	200	บาท
68.	คุณเศวต เทพธรณี และครอบครัว,คุณประทีป ประทุมเกษร์ และครอบครัว	1,000	บาท
69.	คุณแม่แต๋ว แซ่จิว,คุณพร นวลศรี และครอบครัว	200	บาท
70.	คุณปฐมพงศ์ อภิรักษ์มนตรี และครอบครัว,คุณจิรโรจน์ พัฒน์ธนรัตน์	200	บาท
71.	ร.ต.พรชัย-คุณทองสุข บุญคุ้ม และครอบครัว	1,000	บาท
72.	จ.ส.อ.ชัชชล-คุณวิศัลย์ศยา สุพรรณคง และครอบครัว	1,000	บาท
73.	คุณมันทณี ฐิติธรรมเจริญ	885	บาท
74.	คุณกีรติกร ชิตะภัทรเมธี,ด.ช.กฤตยชญ์-ด.ช.จักริน เจริญสวัสดิ์,คุณเกษร เปี่ยมแทน	1,600	บาท
75.	คุณกฤษชนภณ ประเสริฐ	751	บาท
76.	คุณเบญญพร บรรณสาร	1,100	บาท
77.	คุณรมิดา เชียงดอย,ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม	775	บาท
78.	คุณสุรกานต์ เรืองอักษร และครอบครัว,คุณสุเมธ แจ่มจำรัส	1,200	บาท
79.	คุณลักษ์ณมน เลิศไพบูลย์	550	บาท
80.	คุณฐานวีร์-คุณรักษ์สิรี-คุณกวีสักก์-คุณภัสวัจน์-ด.ญ.นัฐวัลย์ จรัสรวิโรจน์	500	บาท
81.	คุณปัญญา-คุณดวงทิพย์ พุฒิพิพัฒน์ และครอบครัว	500	บาท
82.	คุณคนึงนิจ นันทวิทยาภรณ์ และครอบครัว	500	บาท
83.	คุณจิรัฐิกาล การะหงษ์,ครอบครัวเอี่ยมธนานุรักษ์	1,000	บาท
84.	คุณฉลองชัย-คุณนอมจวรรณ แบบประเสริฐ และบุตร	500	บาท
85.	คุณชัชชัย แซ่ลิ้ม,คุณวิทยา ชัยยง	1,000	บาท
86.	คุณวราพร มานะสมบัติ,คุณเพ็ญพรรณ เหลืองสุทธิพันธ์	930	บาท
87.	คุณอนุชิต-คุณผกายมาศ เจียรวิริยะพันธ์ และครอบครัว	200	บาท
88.	คุณภัสร์สิรีย์ เกตุนิรัตน์,คุณรุจิกาญจน์ ทับสุวรรณ	350	บาท
89.	ด.ต.นิคม-คุณนันท์นภัส-ด.ญ.ชนกนันท์ งีสิ้นเทียะ	150	บาท
90.	คุณผ่องนภา สงวนสิน และครอบครัว,ด.ช.กษิดศ-ด.ญ.พรรณารัตน์ พรมบุตร	80	บาท
91.	คุณมณฑิรา หมอสัมฤทธิ์ และครอบครัว	100	บาท
92.	คุณเด่นชัย-คุณจันทร์จิรา ชนะค้า และครอบครัว	100	บาท
93.	คุณสินีนาฏ หลอดโคกสูง,คุณปิยาภรณ์ ค้ากลาง	80	บาท
94.	คุณภูชิตย์ เสริมวิชิตชัย และครอบครัว,คุณสุดารัตน์ โสมมี และครอบครัว	100	บาท
95.	คุณจำลอง คุณเวียง,คุณทรงธรรม-คุณเสาวนีย์-ด.ช.เพชรสุวรรณ-ด.ญ.สุวรรณี สังข์นาค	100	บาท
96.	คุณจรูญ-คุณพิน-คุณไพฑูรย์-คุณลัดดา ปานกลาง	100	บาท
97.	คุณกัลย์สิรี พิณศิริ,คุณนวรัตน์ เจริญศักดิ์	120	บาท
98.	คุณวรารักษ์ จันทร์สูงเนิน และครอบครัว	200	บาท
99.	คุณอภิฤดี ปวงกลาง และครอบครัว,คุณสุภาพร บรรจงปรุ และครอบครัว	190	บาท
100.	คุณกาญจนา ขอเหนี่ยวกลาง,คุณสมศรี วิชัยพิทักษ์	40	บาท
101.	ด.ช.ศุทธิพันธ์-ด.ช.พันธวัช เหล่าอุดม	20	บาท
102.	คุณเฉลียว นุ่นกลาง และครอบครัว,คุณอนันต์ วาดงูเหลือม และครอบครัว	100	บาท
103.	คุณละอองดาว ระวังสำโรง,คุณประสาทพร แววกระโทก	200	บาท
104.	รต.รังสรรค์-คุณสุทธิดา ลอยทวินันท์ และครอบครัว	100	บาท
105.	คุณอนัญญา-คุณวิศนุรักษ์-คุณอนุรักษ์ บรรดาศักดิ์,คุณสม กาวัลย์	150	บาท
106.	คุณดำรัส-ด.ญ.รวิสรา-คุณวิลัยพร-ด.ญ.กันต์ฤทัย	20	บาท
107.	คุณดวงทิพย์ ขุนาพรม และครอบครัว อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร	100	บาท

108. คุณโยษิตา-คุณฐิติวิชญ์ รุจิระ,คุณศิรินันท์ ฤทธิ์ทะเล คุณเสาวลักษ์-คุณขมข้ำ หมื่นชำนาญ,คุณถนอม รักสนิท	300	บาท
109. คุณนปภา-ด.ญ.เบญญาภา พะโยโค,คุณสุรเดช ทูลทำ	60	บาท
110. คุณปุ้ม เจ้าหน้าที่ตึกอายุรกรรม 8R,คุณใหม่ ตึกสูติกรรม 2 ร.พ.มหาราชนครราชสีมา	70	บาท
111. ส.อ.สำเริง-ด.ช.กวีรินท์-คุณขนิษฐา หวลกระโทก	215	บาท
112. คุณอดุลย์-ด.ญ.วิรกานต์-ด.ช.ฉัตรบดินทร์ สุวรรณวิไล,คุณนฤมล เกสูงเนิน	60	บาท
113. คุณสมัย-คุณอรวรรณ-คุณกัญญารัตน์ หวังข้อกลาง,คุณรัฐณัฐ ณรงค์กร	225	บาท
114. คุณศรีอำพรรณ-คุณวิไลลักษ์-ด.ญ.เบญญาภา-ด.ญ.ชญานี-ด.ญ.ภาวิณี สังขีด คุณศศิธร สุขสอาด,คุณไตรรัตน์ วรวงค์	500	บาท
115. คุณวิมนรัตน์-คุณกาญจน์-คุณบุบผา-ด.ช.ทัตเทพ วนิชชานุกร อุทิศให้พ่อประกฤต วนิชชานุกร	300	บาท
116. คุณจำรัส-คุณชูชาติ-ด.ช.จีระพงษ์ ขอกลาง อุทิศให้ปู่ทน-ย่าแจ่ม ขอกลาง	150	บาท
117. คุณเหรียญ-คุณทศพล-คุณทองพูน รุจิระ,คุณมี พงศ์ศิลาชัย,คุณย่อม รอดสันเทียะ	500	บาท
118. คุณเงิน นุ่นกลาง,คุณฉลวย ขอมีกลาง อุทิศให้บิดา-มารดา เจ้ากรรมนายเวร คุณเฉลิมรัตน์-ด.ช.ปานเทพ วาดงูเหลือม,คุณจำเริญ โค้วฮุด และครอบครัว คุณอดิศักดิ์-ด.ญ.ปวิชญาดา จามรดิลก และครอบครัว อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร	500	บาท
119. คุณจำรัส-คุณชูชาติ-คุณสถาพร-คุณพงษ์ศักดิ์ ขอกลาง อุทิศให้คุณตาน้อย-คุณยายเงิน ปัจจัยโก	150	บาท
120. คุณพัชรินทร์-ด.ช.ณภัทร-ด.ต.ธีระพจน์-คุณสมหมาย ศรีสัตยา	300	บาท
121. คณะเจ้าหน้าที่ โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา	220	บาท
122. คุณชื่น ปลัดสูงเนิน อุทิศให้พ่อสด-คุณสมจิต ปลัดสูงเนิน,คุณกุศล เอี่ยมโคกสูง	100	บาท
123. คุณสุทร-คุณวรนุช-คุณศศิธร แมบจั่นทึก	50	บาท
124. คุณวิเชียร-คุณอั๋ว หมั่นสระเกษ,จ.อ.สุวพงษ์-คุณฐาปนี-ด.ช.ธนภัทร-ด.ช.วรภพ ไชยสิงห์	100	บาท
125. คุณภูเชษฐ์-คุณทิพวรรณ-ด.ช.ภูบดี ปริศวงศ์,คุณประสาท รุณจัตุรัส	200	บาท
126. คุณบุญชู พุ่มเกาะ และครอบครัว, คุณสมมาตร และครอบครัว	20	บาท
127. คุณวรพงษ์-คุณกาญจนา พิริยะประกาศ และครอบครัว	400	บาท
128. คุณมาลินี-คุณอรวรีย์ ประทุมศรี,คุณจูม-คุณทองสา เทพโฆษา	400	บาท
129. คุณศิริพร ประทุมศรี,ด.ช.ศตพร-ด.ช.พรพิพัฒน์ ประทุมศรี	200	บาท
130. คุณสุรศักดิ์-คุณเอ็มอร หงำกระโทก,คุณสวลักษณ์ หงำกระโทก	400	บาท
131. คุณปรียาภรณ์ เหล่าอุด และครอบครัวเหล่าอุด-ครอบครัวนุชนาท	100	บาท
132. คุณมลยา อุ่นจิตต์ และครอบครัว,คุณตรีสุคน ปริตินัง และครอบครัว	200	บาท
133. พันโทฤติณ-พันโทหญิงกัญญรัตน์ ศิลานันท์ และครอบครัว	500	บาท
134. คุณรุจิรา เหลืองอุบล,คุณอารยา-คุณอภิธาร เหล่านภากุล และครอบครัว	400	บาท
135. คุณไพบูลย์-คุณสมพร รัตนา,คุณเสาวณีย์ แก้วแพ,ด.ญ.ภัทรวดี สายใหม่	400	บาท
136. คุณสาย-คุณชัยณรงค์ ภูหลวง	500	บาท
137. คุณเดชา บินศรี และครอบครัว,คุณโสภิดา-ด.ช.ปวริศ รัตนา	200	บาท
138. แม่ชีมณีรัตน์-ด.ญ.พิมมณี สกุลอินทร์ และครอบครัว,ด.ช.พลพรหม ผลทอง	900	บาท
139. คุณชัยวัฒน์-คุณวาสนา-คุณนัฐวรรณ-คุณเขมรัตน์ เหลืองเมฆา	500	บาท
140. คุณสนอง กิจพ่วงสุวรรณ และครอบครัว	400	บาท
141. คุณอารีย์ เก่งทอง และครอบครัว	500	บาท
142. คุณวิรัช-คุณแสงจันทร์ ประเสริฐบูรณ์ และครอบครัว	500	บาท
143. คุณบัณฑิต-พ.ต.หญิง ธิวาพร เก่งทอง และครอบครัว	500	บาท
144. คุณประสิทธิ์พร เก่งทอง และครอบครัว,คุณอรจิรา ธาราวิวัฒน์ และครอบครัว	200	บาท
145. คุณสุกัญญา ปิยะบุญ และครอบครัว	1,300	บาท
146. คุณพล และครอบครัว,คุณพีระวัชร์-คุณพนิตา พยุงสิน	200	บาท
147. คุณฐานันดร ศุภมิตรพิบูลย์ และครอบครัว,ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม	500	บาท
148. คุณอนพัทย์ หาญฐิติพัทธ์ และครอบครัวหาญฐิติพัทธ์	500	บาท
149. คุณจิราภรณ์-คุณสุดาภรณ์-คุณสุรศักดิ์-คุณสุรจิต เอื้อไพบูลย์ อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร	525	บาท

พิมพ์แจกเป็นธรรมทานโดย

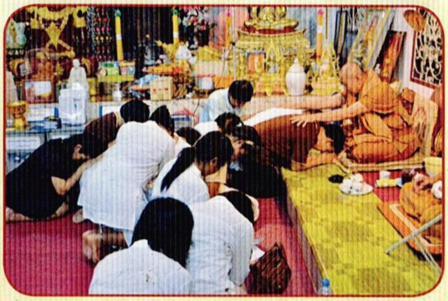
คณะศิษยานุศิษย์หลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด หลวงปู่ดู่พรหมปัญโญ หลวงตาม้า วิริยะธโร

พิมพ์ครั้งที่ ๑ – ๒๒	กันยายน ๒๕๕๒ – มีนาคม ๒๕๕๕	จำนวน	๒๒๐,๐๐๐	เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ ๒๓	เมษายน ๒๕๕๕	จำนวน	๑๐,๐๐๐	เล่ม

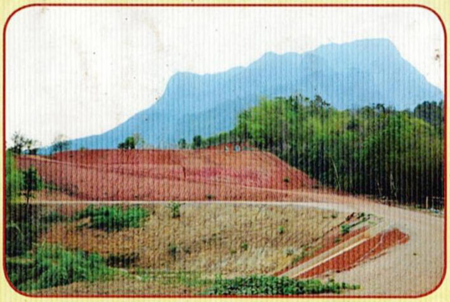
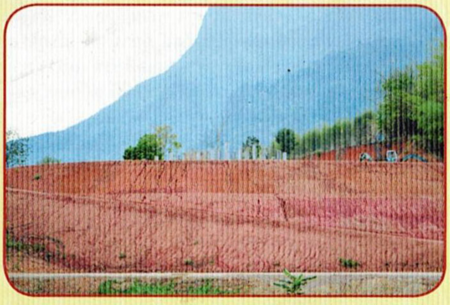
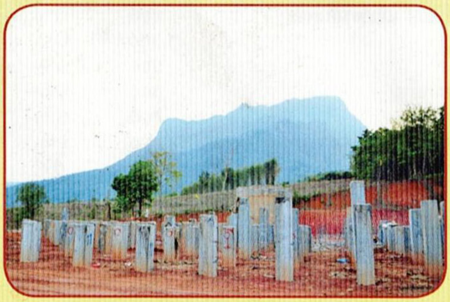
(ท่านที่ปรารถนาร่วมทำบุญพิมพ์หนังสือ กรุณาติดต่อที่เบอร์โทร 087-5639216, 081-5954937)

สำนักปฏิบัติธรรมพุทธพรหมปัญโญสาขาเชียงดาว

โครงการก่อสร้างพระสมเด็จองค์ปฐมปางเปิดโลก ความสูง 59 เมตร

ภาพถ่ายเมื่อ วันที่ 9 เมษายน 2555 ลงเสาเข็มฐานราก
งานเสร็จ 100% จำนวนเสาเข็ม 308 ต้น

พระอาจารย์วรงคต วิริยะธโร (หลวงตาม้า)
วัดพุทธพรหมปัญโญ ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

การเดินทางไปวัดพุทธพรหมปัญโญ

(วัดถ้ำเมืองนะ)

ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

เมื่อเดินทางมาถึงจังหวัดเชียงใหม่แล้ว ให้เดินทางต่อไปยัง **อำเภอเชียงดาว** เมื่อผ่านตัวอำเภอเชียงดาวไปประมาณ 7 กม. จะพบกับสามแยกเมืองงาย ให้ **เลี้ยวซ้าย เพื่อไปทางเมืองงาย เข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 1178 ตรงไปกิโลเมตรที่ 41 ถึงหมู่บ้านเมืองนะเหนือ** จะสังเกตเห็นสะพานข้ามแม่น้ำปิง ไม่ต้องข้ามสะพานไป ให้เลี้ยวขวาเข้าซอย ขับไปตามทางบังคับประมาณ 3 กม. จะพบทางเข้าวัดอยู่ขวามือ รวมระยะทางตั้งแต่แยกเมืองงายไปจนถึงปากทางเข้าวัดถ้ำเมืองนะ ประมาณ 44 กม.

เว็บไซต์ซึ่งคณะศิษย์วัดถ้ำเมืองนะ ได้จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่พระธรรมคำสั่งสอน ของพระเดชพระคุณหลวงปู่ทวด หลวงปู่ดู่ หลวงตาม้า

www.watthummuangna.com

www.luangtama.com

คนดีไม่ตีใคร